

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันจันทร์ที่ ๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๔

ฉบับที่ ๑ ก.พ / ๖๕
เลขที่ ๖๖ ๑๖๒
กรม...

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

หน้า

ครั้งที่ ๑ / ๒๔๘๔ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันจันทร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๔๘๔

- ๑. เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม ๑
 - (๑) พระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๘๔ ๑
 - (๒) โทรเลขถวายพระพรสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันขึ้นปีใหม่ ๒
 - (๓) นายยืนยง เขียมไชยศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร ได้ใช้ปืนยิงตนเองถึงแก่ความตาย ๒
 - (๔) รายงานจากคณะกรรมการจังหวัดสมุทรสาคร แจ้งผลของการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสาคร แทนตำแหน่งที่ว่าง ๒
 - (๕) ขุนสุคนธ์วิทศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร ปฏิญาณตน ๓
 - (๖) พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งนายพลตรี หลวงเกรียงศักดิ์พิชิต เป็นรัฐมนตรี ๓
 - (๗) รายงานกิจการของสภาผู้แทนราษฎร สมัยวิสามัญ ๒๔๘๓ ๓
- ๒. เรื่องตั้งกรรมการวิสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร ๓

๓.	ญัตติคัตถ์ของนายแก้ว สิงหะกเซนทร์ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม	๓
๔.	นายกรัฐมนตรีแถลงเรื่อง เกี่ยวกับอนุสัญญาสันติภาพระหว่างประเทศไทยกับฝรั่งเศส	๔
๕.	ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาอนุสัญญาสันติภาพระหว่างประเทศไทยกับฝรั่งเศส	๒๗
๖.	ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมและดำเนินงานการบูรณการทำเมืองแร่ทองคำ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล	๒๕
๗.	ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเหรียญกล้าหาญ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล	๓๕
๘.	ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเหรียญชัยสมรภูมิ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล	๓๖
๙.	ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเหรียญช่วยราชการ เขตภายในพุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล	๓๘
๑๐.	ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยศทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล	๓๙
๑๑.	ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล	๔๐
๑๒.	ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเขตหวงห้ามถนนต่าง- ก้าวพุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล	๔๕
๑๓.	ขอให้กำหนดวันและเวลาประชุม	๔๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันจันทร์ที่ ๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แจ้งให้ทราบดังต่อไปนี้ เรื่องที่ ๑ บัดนี้
วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๓๙ คนเป็น มีพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญ
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม แห่งสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีข้อความต่อ
ต่อไป ในวาระที่ ๑ ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะ ไปนี้

พระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
พุทธศักราช ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎรลงวันที่ ๔ สิงหาคม
พุทธศักราช ๒๕๕๐)
อาทิตยทิพอาภา
พล. อ. พิชยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ ในการที่จะ
ให้มีการประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๓๑ รัฐธรรมนูญแห่งราช-
อาณาจักรไทย

คณะผู้สำเร็จราชการ แทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงให้
ตราพระราชกฤษฎีกา^๕ เรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๙ มิถุนายน
พุทธศักราช ๒๔๘๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เรื่องที่ ๒ เนื่องในวันขึ้นปีใหม่
พุทธศักราช ๒๔๘๔ นี้ ข้าพเจ้าได้มี
โทรเลขถวายพระพรสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในนามของสภาผู้แทนราษฎร มีข้อความ
ดังนี้

ขอเดชะ ฝ่าละอองธุลีพระบาทปกเกล้า
ปกกระหม่อม

ที่ประทับเมืองโลซานน์

ในโอกาสเถลิงศก พุทธศักราช
๒๔๘๔ ข้าพระพุทธเจ้าขอพระราชทาน
พระบรมราชวโรกาส ถวายพระพรชัย
มงคลในนามของสภาผู้แทนราษฎรขอให้
ทรงพระเจริญแลเกษมสำราญ

ต่อมาได้รับ พระราช โทรเลขตอบ
มาดังนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กรุงเทพฯ

ขอขอบใจในคำอำนวยพร สำหรับ
วันขึ้นปีใหม่ ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าขอ
อำนวยพรให้แก่ท่านและ ผู้ที่มีหน้าที่ใน
สภาฯ นี้ทุกคน

(พระปรมาภิไธย) อานันทมหิดล

เรื่องที่ ๓ ข้าพเจ้าได้รับหนังสือ
จากกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า นายยืนยง
เจียมไชยศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทร
สาคร ได้ใช้ บินยิงตนเองถึงแก่ความตาย
เนื่องจากโรคเส้นประสาท

เรื่องที่ ๔ ข้าพเจ้าได้รับหนังสือ
จากกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า ได้รับ
รายงาน จาก คณะ กรรมการ จังหวัด สมุทร
สาครแจ้งผลของการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร
จังหวัดสมุทรสาคร แทนตำแหน่งที่ว่างว่า
ขุนสุคนธ์วิทศึกษากร เป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง
ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ขุนสุคนธ์วิเทศศึกษากร ยื่น
ขึ้นทำคำปฏิญาณ

ขุนสุคนธ์วิเทศศึกษากร (สมุท
สาคกร) : ข้าพเจ้า ขุนสุคนธ์วิเทศศึกษา
กร ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรว่า จะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่ง
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทุก
ประการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ในวาระต่อไป เรื่องที่ ๕ ข้าพเจ้าได้รับ
หนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า ได้
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ตั้งนายพลตรี หลวงเกรียงศักดิ์พิชิต เป็น
รัฐมนตรี เพิ่มขึ้นอีก ๑ นาย

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันที่ประชุม
ได้ให้ความไว้วางใจแก่ นายพลตรีหลวง
เกรียงศักดิ์พิชิต รัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าขอเสนอรายงาน
กิจการของสภาผู้แทนราษฎรที่ได้กระทำ
ไปในสมัยประชุมวิสามัญ พุทธศักราช
๒๔๘๓ ในเรื่องนี้ได้แจ้งให้ทราบแล้ว
ในวาระต่อไป ขอให้ที่ประชุมตั้งกรรมมา
ธิการประจำสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๐

แห่งข้อบังคับสภาผู้แทนราษฎร พุทธ
ศักราช ๒๔๗๗

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์
ธานี) : สมัยประชุมนี้เป็นสมัยประชุม
วิสามัญ ข้าพเจ้าขอเสนอว่าการตั้งกรรมมา
ธิการนี้ไม่จำเป็น เพราะยังมีเรื่องที่ยัง
ค้าง และยังมีอีกมากในกาลข้างหน้า จึง
ขอเสนอให้กรรมมาธิการที่ตั้งไว้แล้วเป็น
กรรมมาธิการ ตลอดสมัยประชุมวิสามัญ
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
มีผู้รับรองแล้ว เพราะฉะนั้น กรรมมาธิการ
มีอยู่ ๕ ชุด กรรมมาธิการชุดที่ ๑, ๒, ๓
กรรมมาธิการตรวจรายงาน การประชุม
และกรรมมาธิการพิจารณาการเปิดเผยราย
งานการประชุมลับ เมื่อมีผู้เสนอและ
รับรองถูกต้อง ขอให้ตั้งกรรมมาธิการชุด
เดิมทั้ง ๕ ชุดเช่นนี้ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
ผู้น้อมติ ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าได้รับ
ญัตติของนายแก้ว สิงหะคเชนทร์ มีผู้รับ
รองถูกต้องแล้ว มีความว่า ด้วยอนุสัญญา
สันติภาพระหว่างประเทศไทยกับฝรั่งเศส
นั้น เป็นกรณีพิเศษที่ปวงชนชาวไทยทั้ง

ประเทศมีความสนใจอยากจะใคร่ทราบ แต่ได้ถูกบรรจุในระเบียบวาระเป็นลำดับที่ ๑๒ ซึ่งอาจพิจารณาไม่ทันในวันนั้น

ฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติด่วน ให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยให้นำอนุสัญญาสันติภาพฉบับที่กล่าวมา ขึ้นพิจารณาเป็นลำดับที่ ๔ คือภายหลังการเลือกตั้งกรรมการสามัญประจำสภาฯ แล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุสมติในวาระต่อไป ข้าพเจ้าขอเชิญท่านนายกรัฐมนตรีแถลง

พล. ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี): ท่านประธานสภาฯ และท่านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีความเสียใจยิ่ง ที่จะรายงานให้ท่านทั้งหลายทราบว่า ในระหว่างเวลาปีติสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร ที่ผ่านมาครั้งสุดท้ายนี้ ชาติของเรา ได้มีกรณีพิพาทอย่างรุนแรงถึงกับต้องใช้ กองทัพบางส่วนเข้าทำการรบชาติฝรั่งเศส ซึ่งปกครอง ประเทศอินโดจีนและเขมร และก่อนที่จะได้ทำการรบกันนั้น รัฐบาลสำนักอยู่คือว่าการพิพาทกับ ประเทศใดประเทศหนึ่งถึงต้องใช้กำลัง กองทัพ เข้าประหัตประหารกันนั้น รัฐบาล จะต้อง ได้รับความเห็นชอบจาก

สภาผู้แทนราษฎรเสียก่อน จึงจะเป็นไปตามวิถีทาง ในระบอบ การ ปกครอง ของ ประเทศไทย แต่เนื่องด้วยรัฐบาลนี้มีนโยบายเป็นมิตร ที่ดีกับ นานาชาติ ทว่ากัน ยิงการ ใช้กองทัพ รุกราน ประเทศอื่นด้วยแล้ว ไม่มีความคิดแม้แต่เล็กน้อย ในองค์การ ของรัฐบาล นี้เลย จึงใน ฐานะ ตั้งนี้ เมื่อประเทศชาติ ของเราถูกชาติฝรั่งเศส ในอินโดจีน และเขมร ทำการ รุกราน ก่อนโดยไม่รู้ตัวในคราวนี้ รัฐบาลจึงไม่มีโอกาสจะ ได้เสนอรับความเห็น ร่วมกัน เสียก่อนได้ลงมือทำการรบ หวังว่า ท่านผู้เกี่ยวข้อง ที่นี้คง จะได้ให้ความเห็นออก เห็นใจต่อข้าพเจ้าและรัฐบาล โดยทั่วกัน

มูลเหตุพิพาทกับชาติฝรั่งเศสตั้งได้ กล่าวมานเป็นการ สืบเนื่องมาช้านานแล้ว ตั้งข้าพเจ้าจะได้กล่าวต่อไป และความจริงท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายก็ทราบดีเท่ากับ ข้าพเจ้าอยู่แล้วเหมือนกัน

เป็นที่ทราบกันอยู่ดีแล้วว่า ประเทศไทยได้เคยเสียดินแดน ให้แก่ฝรั่งเศส ไปหลายคราวรวม ทั้งสิ้น เป็นเนื้อ ที่ราว ๔๘๑,๖๐๐ ตารางกิโลเมตร เนื้อที่ของ ประเทศไทยปัจจุบัน คงมีเพียง ๕๑๓,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร

การกำหนดเส้นเขตแดน ระหว่างไทยกับอินโดจีนนั้น ก็ได้เป็นไปตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศและตามความยุติธรรม กล่าวคือ ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศนั้น เมื่อเอาแม่น้ำเป็นเขตแดน ก็พึงถือร่องน้ำลึกเป็นเส้นเขตแดน แต่การกำหนดเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับอินโดจีนนั้น มิได้เป็นไปตามหลังนี้ คือบรรดาเกาะทั้งหลายในลำแม่น้ำโขง ถือเป็นของฝรั่งเศส ทั้งสันและดอนซึ่งอยู่ที่ฝั่งไทย แต่มีร่องน้ำตื้นถึงแก่อายุข้ามไถ่นั้น ฝ่ายฝรั่งเศสก็ยังถือว่าเป็นเกาะ

ประเทศไทยรู้สึกตัวว่าเป็นประเทศเล็ก จึงได้ดำเนินนโยบายอย่างสงบเสงี่ยมตลอดมา และได้พยายามประคองสัมพันธไมตรีกับฝรั่งเศสให้เป็นที่เรียบร้อยเสมอมาทั้งไม่เคยแสดงอาการปฏิบัติต่อฝรั่งเศสอย่างไร แต่หากพยายามที่จะร่วมมือร่วมใจกับฝรั่งเศสในกิจการทุก ๆ อย่างที่สามารถจะทำได้ ครั้นมาในพุทธศักราช ๒๔๗๙ ในระหว่างที่กำลังเจรจาทำสนธิสัญญาทางไมตรีพาณิชย์ และการเดินเรือระหว่างประเทศไทยกับฝรั่งเศสนั้น ทางรัฐบาลไทยได้เสนอต่อผู้แทนของรัฐบาลฝรั่งเศส ในอันที่จะปรับปรุงเขตแดนให้

เป็นไปตามความยุติธรรม แต่ฝ่ายฝรั่งเศสได้เสนอว่าให้รอไว้เจรจากัน เมื่อจะทำสัญญาเกี่ยวกับอินโดจีนจะเหมาะกว่า เพราะเกี่ยวกับเขตแดนทางอินโดจีน รัฐบาลไทยจึงยินยอม และ รอต่อมา โดยเห็นแก่ไมตรีที่มีอยู่ต่อกัน

ครั้นเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๒ คือก่อน สงครามยุโรปปัจจุบัน ครั้นฝรั่งเศสได้ขอทาบถามมายังประเทศไทย เพื่อทำกติกาสัญญาไม่รุกรานกัน โดยเห็นแก่ไมตรีที่มีอยู่ต่อกัน ฝ่ายไทยได้ตอบไปว่าพร้อมที่จะเจรจา ทำกติกาสัญญาไม่รุกรานกันกับฝรั่งเศส แต่ต้องมีการปรับปรุงเขตแดนกันตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ และหลักความยุติธรรม การเจรจาได้เจรจากัน ถึง หลักกฎหมายระหว่างประเทศก่อน คือการที่จะให้ร่องน้ำลึกเป็นเกณฑ์กับเขตแดนในลำแม่น้ำโขง ฝ่ายฝรั่งเศสได้ตอบยอมตกลงโดยมีหนังสือให้ไว้เป็นหลักฐาน จะปรับปรุงเส้นเขตแดนในลำแม่น้ำโขง โดยถือหลักร่องน้ำเดินเรือได้ตลอดปีเป็นเกณฑ์ และจะส่งข้าราชการชั้นเอกักรราชทูตมาจากประเทศฝรั่งเศสเพื่อมาเจรจาในเรื่องนี้ ส่วน การปรับปรุงเส้นเขตแดนระหว่างไทยกับอินโดจีนโดยทั่วไปให้เป็นไปตาม

เขตแดนธรรมชาตินั้น ก็ได้มีการพุดจាកัน เป็นที่เข้าใจกันว่าจะได้ยกขึ้นพุดจาในโอกาสที่มีการปรึกษาหารือกัน ในการปรับปรุงเส้นเขตแดน ในลำแม่น้ำโขงกับข้าราชการชั้นเอกอัครราชทูต ซึ่งจะส่งมาจากฝรั่งเศส เพื่อพิจารณา ร่วมกับกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทย

ครั้นเมื่อฝรั่งเศสได้ลงนามในสัญญาสงบศึกกับเยอรมนีแล้ว รัฐบาลฝรั่งเศสได้แจ้งมาว่า แทนที่จะส่งข้าราชการชั้นเอกอัครราชทูตมาตั้งได้ให้คำมั่นไว้ในหนังสือแลกเปลี่ยน บัดนี้ใคร่จะส่งเจ้าหน้าที่ทางอินโดจีนมาแทน และขอให้อัครราชทูตฝรั่งเศสในกรุงเทพฯ เป็นประธานฝ่ายฝรั่งเศส ซึ่งฝ่ายรัฐบาลไทยก็ได้ยินยอมด้วย

ต่อมาฝ่ายฝรั่งเศส ได้แจ้งมาทางอัครราชทูตไทย ประจำประเทศฝรั่งเศส อีกว่า ขอให้กติกาสัญญาไม่รุกรานกันระหว่างประเทศไทยกับฝรั่งเศส มีผลใช้บังคับตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป โดยมีต้องรอการแลกเปลี่ยนสัตยาบันกัน

เมื่อรัฐบาลได้รับคำขอเช่นนั้น จึงมาพิจารณาเห็นว่าเมื่อฝรั่งเศส ได้มีคำขอมาใหม่เช่นนั้นจึงควรจะพุดจាកันให้แน่นแฟ้นขึ้น ประกอบทั้งเพออนุโลมตามคำร้อง

ขอของฝรั่งเศส ฝ่ายไทยจึงได้ตอบไปเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๓ ว่ายินดีจะรับตกลงตามคำขอของฝ่ายฝรั่งเศส แต่ใคร่ขอให้ฝ่ายฝรั่งเศสตกลงดังนี้ คือ:—

๑. วางแนวเส้นเขตแดนตามลำแม่น้ำโขงให้เป็นไปตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ กล่าวคือถือหลักร่องน้ำลึกเป็นเกณฑ์

๒. ปรับปรุงเขตแดนให้เป็นไปตามธรรมชาติ คือ ให้ถือว่าแม่น้ำโขงเป็นเขตแดนระหว่างประเทศไทยและอินโดจีน ตั้งแต่ทิศเหนือมาจนทิศใต้ จนถึงเขตแดนกัมพูชา โดยให้ฝ่ายไทยได้รับดินแดนทางฝั่งขวาของแม่น้ำโขง ตรงข้ามกับ หลวงพระบาง และตรงข้ามกับปากเซคืนมา

๓. ขอให้ฝ่ายฝรั่งเศสรับรองว่าถ้าอินโดจีนเปลี่ยนจากอริปไตยฝรั่งเศสไป ฝรั่งเศสจะคืนอาณาเขตลาวและกัมพูชาให้แก่ไทย

แต่ฝรั่งเศสหาได้ยอมตกลงตามคำขอทั้ง ๓ ข้อของไทยไม่ รัฐบาลทวิซึ ได้ตอบปฏิเสธและยืนยันว่าจะป้องกันอินโดจีนของตนไม่ว่าจะมีศัตรูมาจากแห่งใด และกลับได้ขนทหารพร้อมทั้งอาวุธยุทธ-

โชปกรณมาไว้ตามชายแดนด้านติดต่อกับไทยเป็นอันมาก และเริ่มใช้เครื่องบินล่องลามาในดินแดนของประเทศไทย ไม่น้อยกว่า ๓๐ ครั้ง ทั้งนิยมแสดงให้เห็นชัดว่า ฝรั่งเศสมีความประสงค์จะรุกรานประเทศไทยโดยตรง และฝรั่งเศสก็ได้ล่องละเมียดอริปไตยของไทยอยู่เสมอ ๆ มา เป็นต้นว่ายิงปืนเข้ามาในเขตไทย ส่งผู้สืบราชการลับเข้ามาดูลาดเลาในเขตไทย แต่รัฐบาลไทยก็ยังสามารถดำเนินการต่อสู้กับฝรั่งเศสไม่ เป็นแต่เพียงวางแนวป้องกันไว้เท่านั้น และในที่สุดฝรั่งเศสก็ได้เป็นผู้เริ่มก่อการวิวาทขึ้นก่อน โดย นำเครื่องบินมาทิ้งระเบิดที่จังหวัดนครพนมเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๓ ก็เมื่อฝ่ายฝรั่งเศสได้เป็นผู้ก่อการรุกรานขึ้นก่อนเช่นนี้แล้ว ประเทศไทยก็จำเป็นต้องป้องกันรักษาอธิปไตยไว้ด้วยการสนับสนุนของประชาชาติไทยทั้งสิ้น และใช้กำลังทหาร ตำรวจลงนามเข้าทำการรบ และเหตุพิพาทก็ได้เกิดขึ้นทั่วไปตามชายแดนไทยด้านอินโดจีน ฝรั่งเศสแต่ขณะนั้น ในที่สุดผลการต่อสู้ระหว่างกองทัพไทยกับกองทัพฝรั่งเศสฝ่ายเราตีและยึดได้คือ

ทางกองพลพายัพ ยึดได้แคว้นหลวงพระบางฝั่งขวา หัวทรายตรงข้าม เชียงแสน

กองทัพอีสาน กองพลอุบลยึดได้แคว้นนครจำปาศักดิ์ กองพลสุรินทร์ยึดได้สำโรง จงกัล ทางจังหวัดเสียมราฐ

กองทัพบูรพา ยึดได้พื้นที่ตะวันออกศรีโสภณ ห่างจากศรีโสภณ ๑๗ กิโลเมตร กองพลจันทบุรียึดได้บ้านกุ่มเรียง และบ้านห้วยเขมร ทิศตะวันออกบ่อไพลิน

ทางด้านทะเล กองทัพเรือได้ปะทะกับกองทัพเรืออินโดจีนมิให้รุกเข้ามาได้

กองทัพอากาศ ได้ทำการรบจนมีชัยทางอากาศและได้ไปทำลายสถานที่สำคัญทางทหารในอินโดจีนอีกหลายแห่ง

ต่อมารัฐบาลญี่ปุ่นได้เสนอต่อรัฐบาลไทยและฝรั่งเศสขอเป็นคนกลางเพื่อไกล่เกลี่ยกรณีพิพาทนี้ และเมื่อรัฐบาลฝรั่งเศสได้ยอมรับข้อเสนอก็เพื่อไกล่เกลี่ยของญี่ปุ่นแล้ว รัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งมีนโยบายที่จะดำเนินการโดยสันติวิธี จึงได้ยอมรับข้อเสนอนั้น ดียวกันเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๔๘๔ ตามข้อเสนอไกล่เกลี่ยของรัฐบาลญี่ปุ่น รัฐบาล

บาลไทยและรัฐบาลฝรั่งเศสจะต้องจัดตั้ง
คณะผู้แทนชั้น ๒ คณะ คณะหนึ่งเพื่อ
ไปทำการเจรจาทำความตกลงพักรบที่ไซ-
ง่อน อีกคณะหนึ่งเพื่อไปทำการเจรจา
สันติภาพ ณ กรุงโตเกียวในเมื่อได้ทำ
ความตกลงพักรบขึ้นแล้ว และเพื่อเปิด
โอกาสให้ทำการเจรจาพักรบกัน รัฐบาล
ญี่ปุ่นได้เสนอให้หยุดการรบก่อนและได้
ตกลงกันให้กองทัพทั้งสองฝ่ายพักรบมี
กำหนด ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๘
มกราคม ๒๔๘๔ เวลา ๑๐.๐๐ นา-
ฬิกา (เวลากรุงเทพฯ) เป็นต้นไป

ประเทศไทยได้ส่งคณะผู้แทนไปทำ
การเจรจาเพื่อทำความตกลงพักรบที่ไซ-
ง่อน มี น.อ. พระศัลยาสัตตราคมกับข้า-
ราชการ ฝ่าย ทหารและพลเรือนร่วมกัน
คณะผู้แทน ได้ออกจากกรุงเทพฯ เมื่อ
วันที่ ๒๕ มกราคม และเมื่อได้ทำการ
เจรจากับคณะผู้แทนฝ่ายญี่ปุ่นและฝ่ายฝรั่ง
เศสเป็นเวลาราว ๓ วัน ก็ได้ลงนามใน
ข้อตกลงพักรบเมื่อวันที่ ๓๑ เดือนเดียว
กัน และได้กลับถึงกรุงเทพฯ เมื่อวันที่
๑ กุมภาพันธ์

ตามสัญญาพักรบมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. ให้กองทัพบกของแต่ละฝ่าย
ถอยไป ๑๐ กิโลเมตรจากที่มั่นอันแท้-
จริงที่ยึดได้ใช้เวลา ๑๐.๐๐ น. ในวันที่
๒๘ มกราคม ๒๔๘๔ ทั้งนี้เพื่อป้องกัน
ไม่ให้เกิดการปะทะกันด้วยกำลังอาวุธ
ก่อนที่จะได้ทำการตกลงอันเด็ดขาดเพื่อ
ระงับข้อพิพาทนี้ ตามข้อตกลงนี้ฝ่ายกอง
ทัพไทยคงยึดอยู่ในแนวพอประมาณ คือ
เริ่มแต่ตำบลไพลินขึ้นไปจนถึงแคว้นหลวง
พระบาง ในแนวและจุดตั้ง

ด้านอินทบุรี บ้านบ่อตึงสู—บ้าน
กุ่มเรียงกรม—จุดทิศตะวันตก บ้านตง
๓๐ กม.—บ้านวังสมัคซึ่งตั้งอยู่ทางทิศ
ตะวันตกเฉียงใต้เมืองศรีโสภณ

ด้านปราจีนบุรี ต่อจากบ้าน
วังสมัคคงถือแนวซึ่งกำลังส่วนใหญ่ของ
กองทัพบูรพายึดอยู่ระหว่างบ้านสำโรง
กันตลกับบ้านสวายจิก

ด้านบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรี-
สะเกษ จากบ้านสวายจิกตรงไปยังเขต
แดนบริเวณระดมบง ครั้นแล้วแนวตัด
ตรงไปยังเขตแดนทิศเหนือบ้านอำบิล
แล้วแนวหักตรงไปบ้านสำโรง (เหนือ
จกัล) จากบ้านสำโรงไปจดเขตแดนทิศ
เหนือบ้านอันดองเวง ต่อจากนั้นแนว

ขนานกับแนวอัน ลองเวง—เจียม กะ สาน
ไปจนจดเขตแดนทิศเหนือเจียมกะสาน

ด้านอุบลราชธานี จากช่องเปรี๊ยะ
จำบากเป็นแนวตรงไปจดมูลป่าโมกข์ซึ่งตั้ง
อยู่บนฝั่งขวาลำน้ำโขงจากมูลป่าโมกข์คือ
ลำน้ำโขงเป็นเขตจนจดแม่น้ำปุยในแคว้น
หลวงพระบางแล้วถอยแม่น้ำปุยเป็นแนวมา
จนจดเขตแดนของเราในจังหวัดน่าน

๒. ในทางทะเล จะมีเส้นแบ่งเขต
ซึ่งเรือรบของประเทศที่เกี่ยวข้องแต่ละ
ฝ่ายไม่อาจล่องลำเข้าไปได้

๓. ในทางอากาศ จะมีเส้นแบ่ง
เขตซึ่งเครื่องบินทหารของแต่ละฝ่าย ไม่
อาจบินล่องลำเข้าไปได้

๔. การถอยของกองทัพบกของ
แต่ละฝ่ายจะต้องกระทำให้เสร็จสิ้นภายใน
๗๒ ชั่วโมง นับตั้งแต่วันที่ได้ลงนาม
ในข้อตกลงพักรบนี้

๕. ข้อตกลงพักรบมีกำหนดเวลา
๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ มกราคม
๒๔๘๔ เป็นต้นไป ในระหว่างกำหนด
เวลานี้ รัฐบาลของประเทศที่เกี่ยวข้อง
แต่ละฝ่ายจะได้ส่งผู้แทนไปเจรจาทำสัญญา
สันติภาพโดยเด็ดขาดที่กรุงโตเกียว

ถ้าการเจรจาไม่เสร็จสิ้นภายในเวลา
กำหนด ก็อาจขยายให้ยืดยาวต่อไปได้

โดยความยินยอมของรัฐบาลไทย ญี่ปุ่น
และฝรั่งเศส

ต่อจากนี้ รัฐบาลได้ส่งคณะผู้แทน
อีกคณะหนึ่ง มีพระองค์เจ้าวรรณไวทยากรเป็นประธาน พร้อมด้วยข้าราชการ
ฝ่ายทหารและพลเรือน ไปยังกรุง โตเกียว
เพื่อเจรจาทำสัญญาสันติภาพและปรับปรุง
เขตแดน คณะผู้แทนคณะนี้ได้ออกเดินทาง
จากกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๔ และ
๕ กุมภาพันธ์ และได้กลับมาเมื่อวันที่
๕ เดือนนี้

การประชุม ณ กรุงโตเกียวได้เริ่ม
เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ศกนี้ โดยที่การ
เจรจาท้องลำเข้าไปเกินกว่าที่กำหนดไว้
จึงจำเป็นต้องต่อกำหนดเวลาพักรบไปอีก
๒ ครั้ง คือตั้งแต่วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์
ถึงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ และจากวันที่
๒๕ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๗ มีนาคม
๒๔๘๔

ในที่สุดทั้งฝ่ายไทยและฝ่ายฝรั่งเศส
ได้ตกลง ยอมรับแผน การ โกล่เกลี่ยของ
ญี่ปุ่นและได้มีการลงนามอักษรย่อในแผน
การโกล่เกลี่ยกันเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม
โดยฝ่ายฝรั่งเศสยอม ยก ดินแดนแคว้น
หลวงพระบางฝั่งขวามแม่น้ำโขง แคว้น
นครจำปาศักดิ์และแคว้นเขมรซึ่งเราได้เสีย

ให้แก่ฝรั่งเศสเมื่อปี ๑๘๐๔ และ ๑๘๐๗
 ให้แก่ไทย ต่อมาผู้แทนฝ่ายไทยกับผู้แทน
 ฝ่ายฝรั่งเศสและญี่ปุ่น ได้ร่วมมือกัน ร่าง
 อนุสัญญาในเรื่องนชน ทงนี้ ได้ร่างเสร็จ
 เรียบร้อยและ ได้ลงนามใน อนุสัญญากัน
 เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ศกนี้ ข้อความใน
 อนุสัญญามีประการใดนั้น แจ้งอยู่ในสำเนา
 อนุสัญญาและเอกสารประกอบพร้อมด้วย
 บันทึกข้แจงซึ่งได้เสนอมาให้ท่านทราบแล้ว

ตามเหตุผลที่รัฐบาล ได้ข้แจงมานี้
 ประกอบกับเอกสารต่าง ๆ ที่ได้เสนอให้
 ท่านแล้ว รัฐบาลขอเสนอให้ ท่านผู้มี
 เกียรติทงหลายพิจารณาโดยละเอียด หาก
 ท่านเห็นชอบด้วยตามที่รัฐบาล ได้ปฏิบัติ
 ไปแล้วขอได้โปรดได้อนุมัติให้สตัยบันต่อ
 ไปตามรัฐธรรมนูญ

นายพน สุพรรณสาร (พระ-
 นครศรีอยุธยา) : ตามที่ท่านนายก
 รัฐมนตรีได้แถลงถึงการเซ็น สัญญาและ
 การได้คืนดินแดนมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในสาระสำคัญที่ท่านได้แถลงมาแล้ว และ
 ทงที่รัฐบาล ได้ส่ง สำเนา ให้บรรดาสมา-
 ชิกได้รับมาแล้วโดยทวงกันนั้น ข้าพเจ้า
 เห็นว่าในสาระสำคัญอย่างงี้ก็คือว่า เรา
 ได้รับ ดินแดน ที่เสีย ไปแต่เดิมนั้นคืนมา

๕๕๕ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลก็ดี และคณะผู้
 แทนของเราที่ได้ทำการเจรจาที่ดี กระทำ
 ไปด้วยความสามารถและเป็น ประโยชน์
 กับประเทศชาติเป็นอย่างมาก น่าจะได้รับ
 ความชมเชยจากสภา ฯ เป็นที่สุด จึงขอ
 ชักชวนให้บรรดาสมาชิก ฯ ประมอมือแสดง
 ความยินดีในการที่ได้คืนดินแดนมาคืนด้วย

สมาชิกประมอมือพร้อมกัน

นายพน สุพรรณสาร (พระ-
 นครศรีอยุธยา) : ในหลักการสำคัญ
 เราได้รับคืนดินแดนมาซึ่งเรามีความยินดี
 กันเป็นส่วนมากดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว
 ในเรื่องสัญญาที่เราจะรับรอง ก็เป็นเพียง
 ข้อปล้ภัย้อยซึ่งจะต้องขอความกรุณาซัก-
 ไซ้รู้ไต่ถามกันใบบางข้อว่า เป็นเพราะ
 เหตุใด เพราะเหตุว่าอาจจะไม่ทราบถึง
 นโยบายที่ รัฐบาลได้ ไปดำเนินและ เห็น
 สัญญา มา มีบางข้อที่น่าสงสัยอย่างงี้
 ข้าพเจ้าขอความกรุณากราบเรียนต่อรัฐ-
 บาลว่า ในการที่เราได้รับคืนดินแดน
 ครั้งนี้ ในการที่ต้องใช้กำลังรบบ้างก็ดี ซึ่ง
 ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้แถลงแล้วว่าเรา
 เป็นฝ่ายมีชัย คือเราได้รุกไล่ข้าศึกไปจน
 เสียรพลสลกโยธาเป็นอันมก ฝ่ายฝรั่งเศส
 ในอินโดจีนเห็นว่าการทำสงครามนั้นอยู่
 ในลักษณะเสียเปรียบจึงได้อมรับข้อเสนอ

ใกล้เคียง เพราะฉะนั้นในการที่เรามีการใกล้เคียง ซึ่ง ประเด็น สำคัญก็มีอยู่ว่าจะต้องคืนดินแดนให้แก่เรา แต่เหตุไฉนในการที่เราไปเจรจาเพื่อจะได้รับคืนดินแดนนี้จึงต้องเสียเงินให้แก่เขาถึง ๖ ล้านเปียร์สอินโดจีนด้วย ในเรื่องเงินนี้ประชาชนชาวไทยมีความสงสัยกันอย่างยิ่งว่า ไม่น่าจะต้องเสียให้ จึงขอเรียนถามว่าเพราะเหตุใดจึงต้องเสียเงินให้แก่เขา นี่เป็นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง การทำสงครามเราก็เป็นฝ่ายชนะ ประการที่ ๒ ในเรื่องเขตแดนที่เราได้มากลับ จะต้องถูกผูกมัดโดยจะตั้งกองทหารไม่ได้ และให้มีเขตปลอดทหารในเขตต่อกันสำหรับอินโดจีนฝรั่งเศส ในประการที่ ๒ นี้เป็นการเสียเปรียบอย่างมากมาย เพราะเหตุว่าอีกฝ่ายหนึ่งตั้งกองทหารได้ แต่เราไม่สามารถจะตั้งกองทหารได้ ต่อไปในอนาคตนั้นเราไม่ทราบได้แน่นอนว่ากำลังฝ่ายใดจะดีกว่าฝ่ายใด การที่เราไปเช่น สัญญามานี้ จะเป็นการทำให้ฝ่ายเราเสียเปรียบและเปิดโอกาสให้ศัตรูรุกรานเราได้ในอนาคต จึงขอเรียนว่าเหตุใดจึงไม่ให้ความยุติธรรมเสมอกัน ตาม

หลักกฎหมายนานาประเทศทุกๆ ประเทศก็ย่อมจะต้องมีอาณาเขตด้วยกันทั้งสองข้าง แต่ทำไมเรามีทหารชายแดนได้เรามีไม่ได้ นี่เป็นข้อข้องใจประชาชนทั่วๆ ไป ในกรณีนี้ข้าพเจ้าขอกราบเรียนโดยสุจริตใจว่า ไม่ใช่เฉพาะจะรู้กันแต่ในสภาว นี้ คือรัฐบาลได้โฆษณาไว้ ประชาชนก็รู้กันมากแล้ว แต่ตามเสียงทั่วๆ ไป ประชาชนมีข้อข้องใจสงสัยในข้อที่ข้าพเจ้ากราบเรียน ไปนั้นสองประการ หวังว่าจะได้รับความสว่างจากรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง

พล. ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี): ตามที่ท่านสมาชิกได้มีข้อสงสัยนั้นเป็นการที่น่าจะเป็น เช่นนั้น และสำหรับตัวข้าพเจ้าเองถ้าหากว่าไม่ได้เป็นในนามรัฐบาลก็คงจะสงสัยเช่นเดียวกัน แต่ในการที่จะพุดจาให้ยืดยาวนั้นรู้สึกว่าจะเป็น การเกี่ยวข้องกับนโยบายในการเมืองระหว่างประเทศอยู่บ้างเพราะฉะนั้นอยากจะให้ ไปซักถามกับกรมการ ซึ่งจะได้พิจารณาเรื่องนี้ในโอกาสต่อไป และในเวลานั้นก็จะทำให้พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ไปทำการเจรจานั้นเป็นผู้ชี้แจง แต่อย่างไร

ก็ตามในขั้นต้นเพื่อปลดเปลื้องข้อสงสัย แต่เพียงเล็กน้อยไปก่อน ข้าพเจ้าจะได้ ช้แจงเป็นรายข้อเท่าที่สามารถจะชี้แจงแก่ ท่านได้

ใน ข้อแรกเรื่องการเสียเงินนั้น ตามธรรมดาถ้าจะว่าแล้วฝ่ายชนะก็ ไม่ควรที่จะเสียเงิน แต่ทว่าหารบระหว่าง ประเทศไทยกับประเทศอินโดจีนฝรังเศสนั้น เรายังทำการรบกันไม่ถึงที่สุด และยังไม่ทราบว่าผู้ใด จะชนะ หรือแพ้ใน ที่สุด แต่เมื่อพูดถึงเหตุการณ์เฉพาะ แห่งในการรบในอินโดจีนนี้แล้ว เราก็ เป็นฝ่ายชนะตามที่ทุก ๆ ท่านก็ทราบ แล้ว แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าฝรังเศส นั้นอยู่ในยุโรป และท่าทีของฝรังเศส ต่อไปจะเป็นอย่างไรเราก็คาดไม่ถึง และ ก็ด้วยที่เรารักษันติวิธี เราไม่อยากจะรบ กวนต่อเพื่อนบ้าน ในกรณีที่เราได้ดินแดน คืนมาเราก็ไม่อยากจะ ปลุกความเจ็บ ช้ำ นำใจให้แก่เพื่อนบ้าน เพราะฉะนั้นการ ที่ให้เงินเขาไปเสียบ้างนั้นก็จะเป็นของที่ จะ ปลดเปลื้องความ เคียดแค้น ภายหน้า ลงไปได้บ้าง และนอกจากนั้นก็ได้ปรากฏ ตามหลักที่สอบสวนมาในต่าง ประเทศอีก ว่าใคร ๆ ที่ได้ดินแดนคืนมากจะต้อง

ชดใช้เงิน ในเรื่องนั้น สาธารณะบ้าง ใน เรื่องการก่อสร้างที่เขาทำไว้บ้าง เพราะ- ฉะนั้นรัฐบาลจึงพิจารณาเห็นว่าในแคว้น ที่เราได้ดินแดนคืนมาในตอนที่เรายกให้ เขา ถนนก็ยังไม่มี และสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ก็ยังไม่มี เช่นการประปาเป็นต้น เขาได้ ลงทุนทำไว้อย่างเช่นถนนของเราตั้งแต่ ลพบุรีลงมากรุงเทพฯ เป็นถนนคอนกรีต เลวยังไม่ตีพอ ก็ต้องลงทุนถึง ๓ ล้านบาท เพราะ ฉะนั้นเมื่อ ใคร ครอบงำ เหตุการณ์ ทั้งปวงโดยย่อแล้ว รัฐบาลจึงได้ยอมรับ เสียเงินเขาไปจำนวน ๖ ล้านเปียร์ส ความจริงทางฝ่ายฝรังเศส ซึ่งที่แรกจะเอา ๑๒๐ ล้านเปียร์สด้วยซ้ำไป และ รัฐบาลไม่ยอม ต่อลงมาในที่สุดถึง ๒๐ ล้านเปียร์สเราก็ไม่ยอม เพราะฉะนั้นการ เสร็จจึงได้ล่าช้าไป ก็ลดจาก ๑๒๐ หรือ ๑๓๐ ล้านเปียร์ส ลงมาจนถึง ๖ ล้านเปียร์ส เพราะฉะนั้นในที่สุดรัฐบาล ก็ยอม

ส่วนเขตปลอดทหารนั้น ก็เช่น เดียวกัน ทางฝรังเศสเขาถือว่าเขายังเป็น มหาประเทศอยู่ การที่จะยอมเสียทุกสิ่ง ทุกอย่างนั้น ก็หมายความว่าไม่หันหน้า เข้าหากัน เพราะฉะนั้นเขาขอร้องว่า

ทางแคว้นกัมพูชา นั้น ไม่ควร จะมีทหาร
 ส่วนทางเขามิได้ ที่จริงรัฐบาลก็ไม่ยอม
 ณะนการเจรจาจึงได้ล่าช้ามา ที่จริงเขา
 เสนอเขตปลอดทหาร นั้น มากมาย กว่า
 แต่ด้วย ความพยายาม ของ คณะผู้แทนที่
 กรุงโตเกียว จึงได้ตกลงมา เหลือเท่า
 ความจริงนั้นควรจะมีเท่า ๆ กันจึงจะถูก
 แต่ครั้งนั้นเราขอ ปล่อยไปเสียก่อน เพื่อ
 เห็นแก่เพื่อน บ้าน และ สถานการณ์ ของ
 โลกที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ แต่ส่วนเหตุผล
 ละเอียดข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าไปตาม พระองค์
 เจ้าวรรณ ฯ จะทรง ชี้แจง ได้ละเอียด
 กว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ตามระเบียบเคยตั้งกรรมการขึ้นพิ-
 จารณา ท่านจะถามอะไร ปลีกย่อยหรือ

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) :
 ข้าพเจ้ามีข้อข้องใจที่จะ กราบเรียน ตาม
 รัฐบาลสัก ๒ ข้อ ต่อจากที่ท่านผู้แทน
 พระนครศรีอยุธยาถามแล้ว ซึ่งหวังว่า
 จะได้รับความกรุณาจากรัฐบาลชี้แจงเพื่อ
 เป็นที่เข้าใจสักเล็กน้อย ความข้องใจ
 ของข้าพเจ้าเกี่ยวกับเรื่องอนุสัญญาสันติ
 ภาพนี้ ก็ทำนองเดียวกันกับสมาชิกผู้แทน

พระนครศรีอยุธยา แต่ทว่าข้าพเจ้ามีข้อ
 ข้องใจอีก ๒ ข้อ ซึ่งจะกราบเรียนตั้ง
 ต่อไปนี้ คือ

ปัญหาที่เราเกิดพิพาทกันกับอินโด
 จีนฝรั่งเศสในคราวนั้นนั้น ปัญหาเริ่มต้น
 ที่สุดก็เกี่ยวกับปัญหาร่องน้ำลึก ข้าพเจ้า
 ได้พิจารณาอนุสัญญาสันติภาพนี้แล้ว
 รู้สึกว่าไม่มีถ้อยคำใดที่เกี่ยวกับปัญหาการ
 แบ่งเส้นเขตแดนโดยถือร่องน้ำลึกแห่ง
 ลำแม่น้ำโขงเป็นเกณฑ์ แต่มีข้อความ
 อยู่ตอนหนึ่ง ซึ่งอาจหมายถึงร่องน้ำลึก
 นั้น แต่ก็ไม่ชัดเจน ในหน้า ๓ มีข้อ
 ความว่า “ ฯลฯ ในตอนนั้นโดยตลอด
 เขตแดนได้แก่เส้นกลางร่องน้ำเดินเรือ
 ที่สำคัญยิ่ง ” ซึ่งข้อความนี้จะหมายถึง
 ร่องน้ำลึกด้วยหรือไม่ เป็นปัญหาที่
 ข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่ นี่เป็นปัญหาข้อหนึ่ง

ปัญหาข้อที่สองเกี่ยวกับการสัมป-
 ทานและการผูกขาด ในเรื่องอนุสัญญา
 นั้น การสัมปทานก็ตาม การผูกขาด
 ก็ตาม ที่ได้มีอยู่แล้วในวันที่ ๑๑ เดือน
 มีนาคม ค.ศ. ๑๙๔๑ นั้น คงเป็นของ
 ฝรั่งเศสอยู่เรื่อยไป ในปัญหาข้อนี้
 ข้าพเจ้าจึงอยากเรียนตามรัฐบาลว่า
 สัมปทานก็ตาม การผูกขาดก็ตาม ที่เป็น

ส่วนใหญ่สำคัญๆ ของฝรั่งเศสที่มีอยู่ในดินแดนที่เราได้คืนมานั้น มีอะไรเป็นสิ่งสำคัญบ้าง และจะกำหนดสันอายุานาสักเท่าไร ข้าพเจ้าหวังว่าคงจะได้รับคำสั่งแจงในประเด็น สองประเด็นนี้

พล. ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ตามที่ท่านสมาชิกสงสัยนั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงดังนี้ คือว่าตามความในหน้า ๓ ที่ว่าให้ถ่อร่องน้ำลึก คือหมายความว่าเราถ่อร่องน้ำลึกเป็นเกณฑ์ คือที่เรือเดินได้ตลอดทุกฤดูกาล ถ้าหากว่าได้ปรับปรุงตามนี้แล้วทางรัฐบาลยืนยันว่าจะเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศอย่างแน่นอน

อันที่สอง เรื่องการผูกขาดนั้น ขออนุมติสภาฯ ให้ผู้ที่ไปประชุมมาชี้แจงให้ฟังบางที่จะได้ทราบเรื่องดี

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร (ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี) : ความจริงคำว่า การผูกขาดนั้น ควรจะเป็นคำว่า "อากรผูกขาด" มีภาษาฝรั่งกำหนดไว้แล้ว คือการผูกขาดที่ได้รับอนุญาตไปแล้วก็มีอายุ ๑ ปี กราวรับอนุญาตต่างๆ ที่มีสิทธิเดิมนี้ ข้าพเจ้าได้ถามแล้ว ก็มีการประมงจับสัตว์น้ำ

บางแห่ง อนุญาตไปเป็นเวลาไม่เกิน ๕ ปี ขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศเมื่อโอนดินแดนกัน รัฐที่รับโอนก็รับช่วงสิทธิ และหน้าที่ของรัฐที่ให้โอน เพราะฉะนั้นข้อความที่ลงไปนั้นก็ขึ้นข้อความตามกฎหมายระหว่างประเทศนั่นเอง ข้าพเจ้าก็เป็นห่วงอยู่เหมือนกัน จึงได้ถามเขา เขาก็ชี้แจงว่าเกี่ยวกับอากรการให้ใบอนุญาตโดยมากมีอายุ ๑ ปี แต่บางรายก็มีอายุ ๕ ปี แต่ไม่เกิน ๕ ปี และร่องน้ำลึกที่เขียน ถ้อยคำเช่นนี้ คือเอาสนธิสัญญาแวร์ไซล์มาใช้ตามภาษาอังกฤษก็ใช้ร่องน้ำลึกคือ (Deep water Channel) แต่ภาษาฝรั่งเศสใช้อย่างนี้ เกี่ยวกับสำนวนนั่นเอง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ก่อนที่สภาฯ จะมอบญัตตินี้ให้กรรมการไปพิจารณานั้น ข้าพเจ้ามีความข้องใจอีกเล็กน้อย แม้ว่าท่านนายกรัฐมนตรี จะได้กรุณาชี้แจงแก่ท่านผู้แทนพระนครศรีอยุธยาแล้วก็ตาม แต่ข้อข้องใจของข้าพเจ้ายังหาได้หายไป ไม่ ข้อข้องใจของข้าพเจ้าเกี่ยวกับเขตปลอดทหาร ท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงว่าที่เราทำไปนั้นเพื่อจะรักษาไมตรี หรือสมาน

น้ำใจกับฝรั่งเศส ถ้าเราพิจารณาตามประวัติศาสตร์ฝรั่งเศสแล้ว จะรู้สึกว่าฝรั่งเศสไม่มีความซื่อตรงต่อใครเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าสงสัยในข้อ ๖ ที่ว่าเขตปลอดทหารที่เขียนไว้เป็นทำนองชักหน้าชักหลัง ชักศึกเข้าบ้านนั้น ข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่ รัฐบาลมั่นใจ หรือว่าจะเป็นความปลอดภัยต่อประเทศของเรานั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ดินแดนที่เราจะได้มาตามข้อ ๒ นั้น ข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่ว่า ทำไมจึงได้มาน้อยนัก เพราะเราเสียไปถึง ๔ แสน ตารางกิโลเมตรเศษ และเราได้มาไม่ถึง ๗ หมื่น ตารางกิโลเมตร เราน่าจะได้มากกว่านี้ขอได้โปรดชี้แจงในข้อนี้ให้ทราบด้วย

พล. ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ขอตอบข้อหลังก่อน คือ เรื่องดินแดนที่ได้น้อยนั้นทางรัฐบาลก็อยากจะเอาหมด คือเราเสนอไปว่า ดินแดนที่เราเสียไปก็ครั้ง ๆ เราขอคืนหมด และได้ไปเจรจากันที่โตเกียวเป็นเวลานานอยู่ แต่ด้วยเหตุหลายประการเกี่ยวกับกรณี ระหว่างต่างประเทศ ซึ่งจะบรรยายก็ยาว และไม่สมควรจะบรรยายในที่นี้ จึงขอไปถามกรรมการว่า

เป็นเพราะเหตุใด ดินแดนที่เราเสียไป เหมือน ๕ หมื่น เพราะฉะนั้นการที่เราจะเอาคืนกลับมา เอามาหมดเดียว ก็ดูเป็นการหักโหมเกินไป เพราะฉะนั้นเราเอาคืนมาก็น่าจะให้พอ ๆ กันบ้าง ส่วนเขตปลอดทหารนั้น ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าเราอาจจะจัดการในเรื่องการรักษาอำนาจอธิปไตยของเราได้ทั้ง ๆ ที่เรามีเขตปลอดทหารอยู่เพียงเท่านั้น เพราะเหตุว่าในเขตปลอดทหารนั้นเรามีตำรวจ ซึ่งเราอาจจะใช้กำลังตำรวจนั้นได้ และนอกจากนั้นกำลังทหารของเราได้ใช้กองทัพนานยนต์ จึงสามารถจะเคลื่อนที่ได้โดยรวดเร็ว แต่เราก็หวังว่าฝรั่งเศสคงจะไม่คิดมารุกรานเราอีกต่อไป ส่วนรายละเอียดต่างๆ นั้นขอยกยอดให้ไปถามท่านที่ปรึกษา ในที่ประชุม กรรมการต่อไป

นายฉ่ำ จรรย์สเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : อนุสัญญาสันติภาพที่รัฐบาลเสนอเข้ามาเพื่อให้ราษฎรทั่วประเทศทราบ และขอมติเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรทั่วประเทศ ถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ใหญ่ไพศาล

และสำคัญอย่างยิ่ง ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรอีกโสดหนึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องถามเรื่องเกี่ยวพันในการทำอนุสัญญาโดยหลักสำคัญๆ และมีหน้าที่โดยเคร่งครัดที่จะต้องไต่ถาม ท่านผู้แทนอยุธยาได้ถามมาแล้วนั่นเป็นข้อหนึ่งซึ่งเป็นทีพอใจของข้าพเจ้า แต่ยังหาเป็นที่เพียงพอไม่ ดังนั้นข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลว่า นอกจากจะเสียเงิน ๖ ล้านเปียร์สแล้วหรือเป็นจำนวนเท่าไรแน่ตามที่ปรากฏเมื่อ ท่านนายกรัฐมนตรึบอกว่า ๖ ล้าน ๗๐ ล้าน ๘๐ ล้านอะไร ลงท้ายที่สุดก็ ๖ ล้านเทียบเงินไทยรวมความสำคัญว่า ๔ ล้านบาท เราต้องเสียเงิน ๔ ล้านบาทไปแล้ว ยังมีสิ่งอื่นใดอีกซึ่งเราเสียเปรียบเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนุสัญญาซึ่งเพิ่งได้รับเมื่อเวลาบ่าย ๒ โมงกับ ๔๕ นาทีที่สภาฯ เท่าที่ได้อ่านแล้วปรากฏว่ารัฐบาลเข้มงวดมาแล้วยังไม่เข้มงวดเป็นที่เพียงพอ โดยเฉพาะข้าพเจ้าข้องใจเป็นอย่างยิ่งว่า เมื่อเราเสียเงินไป ๔ ล้านเศษแล้ว สิ่งอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับประวัติศาสตร์จะเสียใหม่ การกระทำอย่างนี้ เช่นรัฐบาลได้แถลงให้ทราบ โดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรึอ่านว่า เราเข้าทำการรบและท่านตอบ

แล้วว่าเรามีชัยชนะคราวนี้ ปัญหาที่ว่าเราชนะเหตุตั้งหรือที่เราต้องเสียเงิน ให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใคร่ถามอีกทีที่ว่าเพราะเหตุตั้งหรือหรือเราใช้เงินรบดีกว่าที่จะไปใช้ลูกปืนซึ่งแพงกว่า นี่ข้าพเจ้าขอถามข้อหนึ่งแล้วขอให้รัฐบาลวิจารณ์เอาเองข้อนี้ เมื่อเราต้องเสียเงิน ๔ ล้านเศษ ไปอย่างนี้แล้ว สิ่งอื่น ๆ รัฐบาลก็ไม่ได้แถลงอะไรเลย ที่เราจะต้องเสียอะไรไปซึ่งเป็นความล้มเหลวในซึ่งราษฎรหาไม่รู้ ข้าพเจ้าก็อยากจะทราบเหมือนกันว่า ไว้แต่เมื่อเกี่ยวกับปัญหาระหว่างประเทศ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธาน กรรมการชี้แจงให้ผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งซึ่งข้าพเจ้าสนใจ ขอให้รัฐบาลให้คำรับรองด้วย และสามารถจะชี้แจงให้ราษฎรเข้าใจแจ่มแจ้งโดยชัดเจน ทั้งไม่ให้เสียประวัติศาสตร์และเสียนโยบายระหว่างประเทศหรือเสียอื่นใดที่เราจะต้องเสียอีกด้วย นี่ข้าพเจ้าจะต้องเรียนถามรัฐบาล ยิ่งกว่านั้นเงินจำนวนนี้รัฐบาลได้ลงหนังสือประกาศโฆษณาขอรับรองจากราษฎรอีก มีหนังสือเวียนไปทั่วราชอาณาจักร ราษฎรเราต้องเสียเงินมามากแล้ว แต่อย่างไรก็ดีราษฎรยังอยากจะเสียแม้แต่ชีวิตเลือดเนื้อก็ยอมให้ แต่ขอ

ให้สัมพันธ์เหตุผล ขอให้รัฐบาลอธิบายตามที่ข้าพเจ้าได้ถามแล้วเมื่ออีก อย่างดีที่สุดที่จะทำได้ อย่าว่าแต่เงินที่จะต้องเสียเลยแม้แต่ชีวิตและเลือดเนื้อชาวนครศรีธรรมราชก็ยินดีให้ แต่ขอให้สัมพันธ์เหตุผล เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลให้ข้อสังเกตกับท่านประธานกรรมการที่จะชี้แจงเรื่องนี้ตาม คำถามของข้าพเจ้าด้วย และชี้แจงกันอย่างจริงจัง ไม่ใช่ทำนองหัวเราะที่ผู้แทนนคร ศรีธรรมราชลุกขึ้นพูด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามที่ท่านสมาชิกบอกว่าเพิ่งส่งระเบียบวาระไปให้ความจริงส่งไปให้แต่เช้าแล้ว

นายฉ่ำ จรรย์เนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าออกจากบ้านตั้งแต่ ๓ โมง ไปเที่ยวทุกกระทรวง เพิ่งมาที่สภาฯ เมื่อ ๒ โมง ๔๕ นาที

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โดยเหตุที่เรื่องนี้เป็นเรื่องด่วน ข้าพเจ้าจึงได้บรรจุเป็นเรื่องต่อท้าย แต่มีสมาชิกผู้มีเกียรติมาขอเปลี่ยนระเบียบวาระและท่านนายกรัฐมนตรีก็กรุณาชี้แจงให้ ที่จริงไปวันหลังก็ได้ พวกท่านเองมาขอเปลี่ยนระเบียบวาระ

ร.ท. ชุมนคร ไกรพิศัญญ์ (อุตรธานี) : ในการที่รัฐบาลได้แถลงมาแล้วว่า การต่อสู้กับอินโดจีนฝรั่งเศสนั้น ได้ทำการได้เปรียบซึกเป็นอย่างยิ่ง แต่ข้าพเจ้ายังมีข้อข้องใจซึ่งหวังว่ารัฐบาลคงจะชี้แจงให้ทราบ ข้าพเจ้าอยากทราบว่รัฐบาลได้เสียเงิน ไปในการ ต่อสู้กับฝรั่งเศสนี้ รัฐบาลของเราได้เสียเงินไปเป็นจำนวนเท่าใด เพื่อเป็นการที่จะรับรองซึ่งเราจะเสียเงินให้ภายนอกอีก ๔ ล้านบาท หวังว่ารัฐบาลคงจะตอบให้ทราบว่าเราได้เสียเงินไปในการนี้เป็นจำนวนเท่าใด เพื่อให้ประชาชนทราบ

พล. ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ตามที่รัฐบาลได้ใช้เงินทำการรบในคราวนี้ก็ เป็นไปตามที่ปรากฏในงบประมาณ และไม่ได้เอาเงินมาจากไหน เวลานั้นรัฐบาลก็ยังรวบรวมไม่ได้แน่นอนว่าเท่าไร แต่เข้าใจว่าคงจะไม่เกิน ๑๐ ล้าน รวมทั้งงบประมาณปกติด้วย และในข้อที่ผู้แทนนครศรีธรรมราชได้กล่าวว่ รัฐบาลได้ไปตกลงมีล้มล้มคม ในเสียเปรียบอะไรอีกหรือไม่ นั้น รัฐบาลขอชี้แจงว่ารัฐบาลไม่เคยปิดอะไรแก่ประชาชนเลย และไม่เคยปิด

อะไรแก่สภาฯ นี้เลย ทำอะไรไปแล้ว ก็เอาออกมาตีแผ่หมดในสภาฯ นี้ เพราะ ฉะนั้นขอให้ผู้แทนนครศรีธรรมราช ซึ่งมี ชีวิตจิตใจรักประเทศชาติและ ประชาชน และเอาจริงเอาจังควายนัน เข้าใจว่ารัฐบาลนี้ มีไตกลางมีข้อเสียเปรียบ หรือมี ลับลมคมในประการใดเลย ขอให้ทราบ ตามนี้

นายเฉลา เตาลานนท์ (ตราด): ก่อนที่สภาฯ นี้จะได้รับอนุมัติสนธิสัญญา นี้ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนถามรัฐบาล คือ เนื่องจากข้าพเจ้าได้เคยกราบเรียน ความ เห็นต่อท่านนายกรัฐมนตรีในเรื่องการปัก บันเขตแดน เกาะ กงนั้นไม่ได้รับความยุติ ธรรม ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่า ร่าง อนุสัญญาสันติภาพนี้ว่า คณะผู้แทนรัฐ- บาลฝ่ายไทย ได้อำนาจเรื่องปักบันเขตแดน เกาะ กงนั้นไปผูกขาดในการ ตกลงกราวนี้ ด้วยหรือเปล่า

พล. ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี): ในเรื่องเกี่ยวกับการ ปักบันเส้นเขตแดน อิน โดจีน ฝรั่งเศส นั้น ไม่เฉพาะแต่เกาะกง กล่าวคือเราปักบัน ไว้กราวก่อนนั้นไม่ยุติธรรมเลย ยกตัว อย่างในด้านจังหวัดสุรินทร์ซึ่ง ควร จะปัก

บันกันตามสันเขา แต่เส้นเขตแดนนั้น ได้เข้ามาอยู่ในดินแดนของเราหลายกิโล- เมตร ว่ากันตามจริงแล้วตรงที่ซึ่งเป็น เขตแดนระหว่างไทยกับฝรั่งเศสนั้น ความ จริงลึกเข้ามาในเขตของเราตั้ง ๘ หรือ ๖ กิโลเมตรต้องเป็นดินแดนฝรั่งเศสยื่น เข้ามาเสมอ ซึ่งท่านผู้มีเกียรติได้ไปเห็น มาเองแล้ว

เฉพาะ ใน จังหวัดตราดก็เหมือน กัน ที่ผู้แทนของไทยเราได้ไปเจรจาได้ เจรจาไม่เฉพาะแต่เรื่องเกาะกงเท่านั้น เราได้พยายามเจรจาไปถึงเกาะกุกก ซึ่งอยู่ ใต้ลงไปมากด้วย แต่ในที่สุดท้ายก็เห็นมา เหลือเพียงแต่จังหวัดตราดเท่านั้น ทั้งนี้ ก็เกี่ยวกับว่าดินแดนเหล่านั้นเดิม ไม่ได้ เป็นของเรา และปัญหาเรื่องเกาะกงนั้น เป็นเรื่องเล็กน้อย ผู้ที่ใกล้เคียงก็เห็นว่า เพื่อรักษาน้ำใจฝ่ายที่แพ้ ถ้าจะไปซ้ำเติม เขามากนักก็จะเป็นการผิดศีลธรรมไป จึง ไต่ยกเว้นไว้ไม่เอา

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างอนุ- สัญญาสันติภาพมานี้ หลักใหญ่ก็มีอยู่ว่า สภาฯ นี้จะพิจารณารับไว้หรือไม่ และ นอกจากนั้นตามเสียงสภาส่วนมากก็เป็น ทำนองว่าจะรับหลักการ ของอนุ สัญญา

และทั้งทางฝ่ายรัฐบาลก็ได้ชี้แจงว่า ถ้ามีข้อปลีกย่อยปัญหาใดๆ แล้ว อาจจะไปถามกันในกรรมาธิการ และคณะกรรมาธิการ ก็ จะ ไปเชิญ คณะ ทูตพิเศษ เฉพาะกรณีมาชี้แจงกันให้เป็นที่แจ่มแจ้ง และเมื่อชี้แจงแล้วก็ จะ พิจารณา ในวาระที่ ๒ ว่า จะรับหรือไม่รับในอนุสัญญาที่เสนอมา เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติรับหลักการร่างอนุสัญญานี้เสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ตามระเบียบเคยตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาเสียก่อนแล้วจึงให้สภาฯ ให้ความเห็นชอบตามที่เคยปฏิบัติมา ก็อนุญาตให้ถามเฉพาะในเรื่องสำคัญๆ ซึ่งข้าพเจ้าตกใจตื่นไว้แล้ว

นายเลออน พงษ์โสภณ (พระนคร) : สิ่งที่ข้าพเจ้าสงสัยก็เช่นเดียวกับคนอื่นเหมือนกัน กล่าวคือปัญหาเรื่องทะเลสาบ ถ้าสังเกตดูตามแผนที่แล้ว จะเห็นว่าเรามีส่วนได้ใน ทะเลสาบบ้างตามสมควร แต่มาคิดถึงเมื่อครั้งเราเสียมณฑลบูรพาไป ที่เราเสียไปนั้นประมาณ ๑ ใน ๓ แต่ในแผนที่ที่เราได้มานั้นมีคนเดียว และความจริงอนุสัญญานี้มันก็มี

ได้กล่าวให้ชัดว่า มีส่วนแบ่งอย่างไรให้ชัดเจนไป เพราะฉะนั้นขอเรียนถามว่า ในทะเลสาบนั้นเรามีสิทธิจับปลา ในทะเลสาบเหมือนอย่างเคยหรือไม่ เพราะทะเลสาบนี้เป็นแหล่งสำคัญ ก็เป็นแหล่งปลาอยู่ทั้งนั้น ถ้าเราได้ไว้ต่อไปแล้วภาวอากาศจะได้เพิ่มขึ้นตามสมควร จึงหวังว่าท่านนายกรัฐมนตรี หรือ รัฐบาล จะ ตอบให้ทราบ

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิการจับสัตว์น้ำในทะเลสาบเขมรนี้ ทางรัฐบาลกำลังพิมพ์แผนที่ของทะเลสาบและเพิ่งเสร็จซึ่งจะได้แจกให้ท่านสมาชิกต่อไป สิทธิในเรื่องการจับสัตว์น้ำในทะเลสาบนั้น ข้าพเจ้าก็ยังสงสัยอยู่ว่า ในชั้นเดิมก่อนที่เราจะต้องเสียดินแดนผืนนี้ให้ฝรั่งเศส เฉพาะ ทะเลสาบ จะเป็น ของเรา หรือไม่ เพราะเหตุว่าดินแดนที่เราได้คืนมา เราได้มณฑลพระตะบอง หรือมณฑลบูรพาเดิมของเรา เว้นแต่เราไม่เอาจังหวัดเสียมราฐกับนครวัดตามข้อตกลง ก็คือว่าทางทะเลสาบนั้นเราจะได้ทะเลสาบนับแต่เส้นเขตแดนเป็นวงโค้งรัศมีสี่สิบกิโลเมตร ซึ่งจะได้แจกแผนที่ให้ และนอกจากนั้น ทะเลสาบนี้ คนไทยเรามีสิทธิที่จะจับ

สัปดาห์ได้โดยเสรีทั่วไป เว้นแต่มีข้อ
สงวนบางแห่งซึ่งเวลานี้ ทางฝ่ายอินโดจีน
ฝรั่งเศสนั้นเขามีเครื่องมือจับปลาอยู่ตาม
ริมฝั่งทะเลสาบ เราก็รับในข้อเจรจากัน
ใจความว่า เราจะไม่ไปรังแกการจับสัตว์
น้ำของเขา ซึ่งเรียกว่า “กร่า” หรือ
อะไรนั้น คือในเขตของไทยรัศมีสี่สิบล
กิโลเมตรตามแผนที่ และนอกจากนั้น
ทั่วทะเลสาบ เรามีสิทธิจับปลาได้ เป็น
ทะเลกลาง

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต):

ข้อสงสัยที่เกี่ยวกับอนุสัญญาสันติภาพ ได้
มีสมาชิกหลายท่านมีความข้องใจและถาม
รัฐบาลไปแล้ว นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังมี
ข้อสงสัยบางประการ ซึ่งเกี่ยวกับการทำ
อนุสัญญาครั้งนี้ คือข้อความในเรื่องพิธี
สารระหว่างประเทศไทยกับประเทศญีปุ่น
ว่าด้วย หลัก ประกัน ความ ปลอดภัยขัดกัน
ในทางการเมือง ข้อความเหล่านี้ เมื่อ
ได้อ่านแล้วประกอบทั้งคำชี้แจง ซึ่งประ-
กอบบันทึกสำหรับเสนอสภาผู้แทนราษฎร
อันมีข้อความว่า ใจความในหนังสือ
สัญญาฉบับหลังนี้ คล้ายคลึงกับ ข้อความ
แห่งสนธิสัญญา ระหว่าง ประเทศไทย กับ
ประเทศ ญีปุ่น ว่าด้วย การ จำ เรือ สัมพันธ์

ไมตรีและต่างเคารพ บูรณภาพ อาณาเขต
แห่งกันและกันซึ่งเราได้เคยทำกันมาแล้ว
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่า ก็เมื่อ
ข้อความเหล่านี้ ได้มี คล้ายคลึงกัน อยู่แล้ว
เพราะเหตุใดเราจึง ได้ ทำ ความ ตก ลง ใน
เรื่องเหล่านี้ซ้ำกันขึ้นอีก และข้อความ
ในข้อตกลงใหม่นี้มี เช่นในข้อ ๑๒ ซึ่ง
ข้าพเจ้าขอประทานอ่านให้ฟัง ในวรรค๒
“... รัฐบาลไทยตกลงว่าจะ ไม่ ทำ ความ
ตกลงกับประเทศภายนอกในทางการเมือง
เศรษฐกิจ หรือการทหาร ซึ่งจะเป็น
เหตุ ให้ รัฐบาล ไทย ขัด กับ ญีปุ่น โดยตรง
หรือโดยทางอ้อม” เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า
จึงใคร่จะเรียนถามรัฐบาลว่า การที่เรา
ได้ ทำ ความ ตก ลง เพิ่ม ขึ้น เช่นนี้ ทางฝ่าย
เราได้รับประโยชน์อันใดบ้าง

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม
(นายกรัฐมนตรี): ในการที่เราได้ตกลง
ทำสัญญากับฝรั่งเศสตามที่ท่านสมาชิก
กล่าวนั้น ข้อความในสัญญานั้นก็ได้โยงมา
จากสัญญาจำเรือสัมพันธไมตรีซึ่งเราได้ทำ
กันแล้ว ในการที่เราได้ทำนี้ก็เพราะเหตุ
ว่า ทางฝ่ายญีปุ่นกับฝรั่งเศสนั้นก็ทำได้ทำ
กันเช่นนี้เหมือนกัน และในฐานะที่เขา
เป็นผู้ใกล้เคียง เพราะฉะนั้นเราก็ไม่มี
ความจำเป็นอย่างใดที่จะ ปฏิบัติ การ เป็น

การ ขัด หรือ เป็น คัด รุก กับ ประเทศ ญี่ ปุ่น เพราะ ฉะนั้น ทาง รัฐบาล หรือ ทาง ผู้ แทน จึง ได้ เช้น รับ ร้อง ใน ข้อ นี้ ไว้ ว่า เรา จะ ไม่ เป็น ปฏิ ปัก্ষ ต่อ ประเทศ ญี่ ปุ่น และ นอก จาก นี้ ก็ เป็น การ ยืนยัน ตาม นโยบาย ของ รัฐบาล ของ ชาติ เรา ไทย เรา ยาก จะ เป็น มิตร ที่ ดี กับ นานา ชาติ และ เรา ไม่ ต้องการ เป็น คัด รุก กับ ประเทศ ใด ประเทศ หนึ่ง โดย เหตุ ว่า เรา หวัง สันติ สุข แต่ ไหน แต่ ไรมานี้ แล้ว ทาง รัฐบาล จึง ตก ลง ถ้า หาก จะ พุด ก็ คือ ว่า เรา ได้ เปรียบ ใน การ ญี่ ปุ่น เข้า โกล่ กลี้ย แล้ว เรา ก็ ได้ ดิน แคน คิน มา เรา ก็ ทำ สัญญา ฉบับ ชน มา ถ้า พุด ใน ทาง เสีย เปรียบ ก็ คือ ว่า ญี่ ปุ่น ได้ ผูก มัด เรา ไม่ ให้ เป็น คัด รุก ของ เขา เมื่อ พุด แล้ว เรา ก็ ไม่ ยาก เป็น คัด รุก กับ ญี่ ปุ่น เรา เป็น มิตร ดี กว่า เพราะ ฉะนั้น เมื่อ ได้ ตก ลง แล้ว ก็ คิด ว่า ไม่ เป็น การ เสีย เปรียบ ประเทศ ญี่ ปุ่น แต่ อย่าง ใด.

นาย บุญ เห่ง ทอง สวัสดิ์ (แม่ ฮ่อง ฮอน) : ที่ รัฐบาล เสนอ ร่าง อนุ สัญญา สันติภาพ เข้า มา นี้ ก็ เพื่อ ขอ รับ ความ เห็น ชอบ ของ ผู้ แทน ราชา ฎร ตาม กฎหมาย รัฐ ธรรมนูญ มาตรา ๕๔ และ ปัญหา มี อยู่ ว่า ที่ เรา จะ เห็น ชอบ ใน เรื่อง

นี้ มี อย่าง ไร ที่ รัฐบาล เสนอ เข้า มา แปล ว่า เรา จะ ได้ เขต แคน เพิ่ม ชน ปัญหา ที่ สภา ฯ นี้ จะ พิจารณา ว่า ควร เห็น ชอบ หรือ ไม่ ก็ อยู่ ที่ ว่า การ ที่ เรา ได้ ดิน แคน นี้ เรา ได้ เสีย อะไร ไป บ้าง และมี ข้อ ผูก มัด อย่าง ไร และ ใน อนาคต จะ มี การ เสีย หาย หรือ ทาง ดี ทาง ที่ ได้ ผล หรือ ไม่ และ ก่อน ที่ สภา ฯ นี้ จะ ให้ ความ เห็น ชอบ ข้า พเจ้า คิด ว่า ทาง รัฐบาล จะ แผลง เรื่อง นี้ ให้ ละ เอียด เสีย ก่อน ที่ เรา ได้ ดิน แคน เพิ่ม ชน มา ประมาณ สัก ๕๐,๐๐๐ ตาราง กิโลเมตร นี้ เท่า ที่ ทราบ กัน แล้ว ผล เสีย ที่ ตาม อนุ สัญญา นี้ เปลี่ยน ว่า เรา ตก ลง ที่ จะ ใช้ เงิน ให้ ก็ ผล เสีย ที่ จะ มี ต่อ ไป ข้าง หน้า นี้ เรา ก็ หา ทราบ ไม่ ที่ ข้า พเจ้า ขอ ทราบ จาก รัฐบาล ก็ คือ ว่า ดิน แคน ที่ เรา ได้ ใหม่ นี้ จะ มี ผล ประ โยชน์ พอ เลี้ยง ตัว ได้ หรือ ไม่ ถ้า หาก ว่า ผล ประ โยชน์ เลี้ยง ตัว ไม่ ได้ แล้ว นี้ ข้า พเจ้า ไม่ ได้ พุด ถึง เป็น ดิน แคน เก่า ของ เรา แล้ว นี้ ก็ เป็น คน ไทย ด้วย กัน ซึ่ง เรา จำ เป็น จะ ต้อง เอา ดิน แต่ ว่า ผล ได้ ที่ จะ เลี้ยง ตัว คู้ม หรือ ไม่ ก็ จะ ตก เป็น ปัญหา ภาวะ ภาษี ภายใน เขต ของ เรา และ ถ้า หาก ว่า เรา จะ ไม่ พิจารณา ใน เรื่อง นี้ แล้ว ภาวะ ภาษี อาจ จะ เพิ่ม ชน เพื่อ จะ อุ้ม ชู ราชา ฎร ที่ ได้ มา อย่าง หนึ่ง และ อีก อย่าง หนึ่ง โภค ยสม บัต อัน

ที่จะเป็นประโยชน์ที่จะก่อให้เกิดผล
ประโยชน์ในดินแดนนี้มีอะไรอีกบ้าง นี่
อีกข้อหนึ่งที่ข้าพเจ้าสงสัย ข้าพเจ้าอยาก
ทราบว่าดินแดนที่ได้มานั้นพอเลี้ยงตัวได้
ไหม และในอนาคตต่อไปภาระภาษีของ
ราษฎรภายในจำเป็นจะต้องเพิ่มขึ้นไหม
ถ้าหากว่าการเรียกภาษีเช่นนี้เพิ่มขึ้นเป็น
การผูกมัดราษฎรภายในแล้ว ข้าพเจ้าก็
ยังไม่เห็นชอบ แต่อย่างไรก็ดี เรื่องนี้
ก็ได้เห็นชอบไปแล้ว ปรับมือกันไปแล้ว
เมื่อ

อีกอย่างหนึ่ง ข้อผูกมัดที่รัฐบาล
ได้ทำหนังสือพิธีสาร มีข้อผูกมัดอันหนึ่ง
ว่า ผลของการไกล่เกลี่ยจะเป็นการเกิด
ขาดสำหรับฝ่ายไทยด้วย ซึ่งมีคำไขว่
ถึงแม้ว่าจะเป็นในอนาคตก็ตาม ผลของ
สัญญาจะต้องบังคับเกิดขาดด้วยอย่าง
เช่น เราจะต้องการดินแดนเพิ่มขึ้นก็ทำ
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นหนังสืออย่างพิธีสารก็
ยังไม่เหมาะ ฉะนั้น จึงอยากจะทราบว่า
เหตุใดรัฐบาลจึงรับไว้เช่นนั้น

พล. ต. หลวงพิบูลสงคราม
(นายกรัฐมนตรี): ในการที่ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติเป็นห่วงว่า เมื่อเราได้ดินแดน
คืนมาแล้ว เขาจะต้องมาพัวพันกับพวกเรา
ในเขตเดิม และเอาเงินนั้นไปเลี้ยงพวก

ที่มาใหม่ ข้าพเจ้าคิดว่าในการพิจารณา
โดยสังเขปก็คือว่า เราต้องพิจารณาเป็น
ส่วนรวม ดินแดนที่ได้มาในเวลานี้ได้
อะไรบ้าง ในข้อนี้คือ ดินแดนที่เราเสีย
ไปแก่ฝรั่งเศส และเราได้คืนมา ก็หมายความว่า
ความว่าของเราที่เสียไป ได้กลับคืนมา
นี้เราควรจะตั้งใจเป็นข้อแรก

ข้อที่ ๒. ประเทศเรามีเกียรติใน
การที่ได้ดินแดนคืนมา และหวังใจว่า
ประชาชนชาวไทยคงจะมีความภูมิใจใน
ความสำเร็จคราวนี้ เป็นประการที่ ๒

ในข้อต่อไปก็เกี่ยวกับการที่เราจะ
ต้องเลี้ยงพวกเหล่านั้น ในขั้นต้นไม่มี
ปัญหา เพราะเหตุว่า เราต้องการไม่ใช่
หรือที่จะช่วยพี่น้องชาติเดียวกัน ซึ่งได้
ตกไปอยู่ใต้ปกครองของฝรั่งเศสและทุก
คนก็ยอมทราบแล้วว่าได้รับการกดขี่ต่างๆ
เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้กลับคืนมา ในขั้น
ต้นเราก็จำเป็นจะต้องสนับสนุนเลี้ยงดูเขา
บ้าง บำรุงเขาบ้างแต่พอสมควร และ
ในข้อนี้ถ้าจะพูดในทางพุทธ ศาสนาแล้ว
ก็หมายความว่า เราได้ทำบุญทำกุศลให้
พี่น้องร่วมชาติร่วมผิวของเรานั้น ได้กลับ
พ้นผู้มีอิสรภาพ ได้รับความสุขสมบูรณ์
ขึ้น และนอกจากนั้นตามที่ปรากฏแต่
เพียงคร่าวๆ ก็คือ ทรัพย์สินในดินแดนในน้ำ

ที่ได้คนมากมายน่าไม่สั ก ซึ่งฝรั่งเศสได้ทำ อยู่ และนอกจากนั้นก็มี แร่อยู่ด้วยใน แถวน้ำป่าศักดิ์เท่าที่สำรวจแล้วก็เป็น ไร่นา ซึ่งมีข้าวค่อนข้างจะดีอยู่ด้วย ใน แถวจังหวัดพระตะบองมีทุ่งนาและมี ข้าวเป็นสินค้า ซึ่งเวลานี้ทำได้ประมาณ ปีละ ๒ แสนตัน ที่ได้ส่งขายออกไปต่าง ประเทศ และนอกจากนั้นยังมีสินค้าย่าง ยังมีปลาและอื่น ๆ อีก ประกอบกับ พลเมือง ๖ แสนคนซึ่งเราได้คืนมา ถ้าหากว่าในเวลาต่อไปในภายหน้าเราได้จัด ปรุงรูปให้เรียบร้อยและเราได้บำรุงตามสม ควรเหมือนอย่างที่เราได้บำรุงพี่น้อง ประ ชาชนคนไทยในดินแดนของเรานี้แล้ว ในจำนวน ๖ แสนคนนี้ จะได้เพิ่มราย ได้ขึ้น คิดว่าปีหนึ่งหลายแสนบาท นี้ก็ สำหรับที่ได้มาจากพวกเหล่านั้น

ส่วนในข้อที่ผูกพันนั้น คือว่าเป็น ธรรมดาอยู่เองในการเมือง ไม่ว่าจะประ- เทศใดๆ ที่เราได้อ่านตามประวัติศาสตร์ ในการ ทำการเมือง ระหว่างประเทศ โดย ให้ผลสมบูรณ์ เราจะได้อะไรโดยไม่ต้อง เสียอะไรนั้นเป็นของที่เป็นไปไม่ได้ ยกตัว อย่างเช่นเราเคยพูดกันที่กรุงโตเกียว เท่า ที่สอบถามท่านประธานผู้แทน คือเราได้

พิจารณาทุกอย่างญี่ปุ่นได้ทำการรบประเทศ จีนหนึ่ง ในคราวนั้นญี่ปุ่น ก็ไม่ได้ อะไรเลย นั่นยิ่งร้าย คือไม่ได้อะไรเลย และคราวญี่ปุ่นรบชนะรัสเซีย แทนที่ ญี่ปุ่นจะได้ตามที่ต้องการ แต่ว่าญี่ปุ่นเอง ก็ได้ผลอะไร จากการ ทำสัญญาสันติภาพ น้อยกว่าผลที่ควรจะได้ และคราวสงครามในยุโรป คือมหาสงครามคราวที่แล้ว ในปี ๑๙๑๔—๑๙๑๘ นั้นก็เช่นเดียวกัน เราจะได้เห็นว่าสัญญาที่แวร์ซายสันนิมิได้ ให้ประโยชน์เท่าเทียมกันในบรรดาประ- เทศสัมพันธมิตรเหล่านั้น แม้ในทุกวันนี้ ยังมีโต้เถียงกันว่าใครได้สิทธิมากได้สิทธิ น้อย ใครเสียเปรียบ ใครไม่ได้เปรียบ นี้เป็นเรื่องการเมืองระหว่างประเทศ ผม พิจารณาแล้วเห็นว่ามัน เกี่ยวพันอยู่มาก ต้องถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน และใน ที่สุดก็หวังผลในการที่จะอยู่ด้วยสันติภาพ ก็เมื่อคราวนี้เราได้คืนแดนคืนมา เราพอ จะมองอย่างคร่าว ๆ เช่น ได้ผล ประ- โยชน์จากป่าและอื่น ๆ แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า เราที่พอจะชดเชยกับที่ได้เสีย ไปบ้าง คือว่าถ้าเราไม่ได้ลงทุนแล้วก็จะ ไม่ได้ กำไร ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เศรษฐกิจการได้พูดอยู่เป็นประจำ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนสำคัญก็ถามมากแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะไปซักถามในกรรมาธิการดีกว่า จะต้องตั้งกรรมาธิการ วิสามัญในเรื่องนี้ เพราะสัญญาต่าง ๆ ก็เคยตั้งกรรมาธิการ วิสามัญขึ้นพิจารณา เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดมีความมุ่งหมายจะถามอีก ก็ไปตามในชั้นกรรมาธิการ นี้พูดจาต่าง ๆ กันมากแล้ว ท่านอยากจะไปฟังเมื่อไร ข้าพเจ้าจะแจ้งให้ท่านทราบ ไปซักให้เต็มที่เรื่องสำคัญ ๆ ก็ถามมากแล้ว

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ก่อนที่สภาฯ นี้จะให้ความเห็นในเรื่องอนุสัญญาสันติภาพ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการพิจารณาเสร็จ รายงานมาอีกที่ไม่ใช่ให้ความเห็นชอบ ท่านถามได้เล็กน้อย

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอถามส่วนสำคัญเล็กน้อย คือในเรื่องดินแดนที่เราได้มานั้น ถ้าเราดูแผนที่ที่เสนอมาพร้อมกับอนุสัญญา ดินแดนที่ได้ด้วยการยึดอย่างหนึ่ง ดินแดนที่ได้ด้วยการเจรจาอย่างหนึ่ง ดินแดนที่ได้ด้วยการยึดนั้น เป็นปัญหาว่า ราษฎรในเขต ที่ยึด นั้น ได้รับความเดือด

ร้อนหรือไม่ รัฐบาลให้ความคุ้มครอง และความปลอดภัยในเขตนั้นอย่างไร แต่ดินแดนที่เราได้ด้วยการเจรจาซึ่งในขณะนี้ยังไม่ได้รับ โอนมาจากฝรั่งเศส นั้น ประชากรในเขตนั้นได้รับความเดือดร้อนเพียงใดหรือไม่ ในการเจรจาในอนุสัญญาสันติภาพไม่ได้กล่าวไว้เลย ที่นีก่อนที่เราจะได้รับมอบดินแดนนั้น คณะผู้แทนฝ่ายไทยได้ยกปัญหาขึ้น กล่าว หรือเปล่า บรรดาทรัพย์สินของราษฎรในเขตที่ได้ด้วยการโอนนี้ จะได้รับการเบียดเบียนและ ได้รับการกดขี่ข่มเหงจากฝ่ายไหน และเราได้รับมาเพียงใดนั้น ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่า ในปัญหาเรื่องนี้ได้ยกขึ้นพิจารณาหรือเปล่า

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ขออนุมัติให้ท่านที่ปรึกษาฯ

ที่ประชุมอนุมัติ

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร (ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี) : คือเวลานดินแดนนั้นยังเป็นของฝรั่งเศส และจะโอนมาต่อเมื่อได้แลกเปลี่ยนสัตยาบันอนุสัญญาสันติภาพให้เร็วที่สุด ซึ่งได้กำหนดเวลาไว้ ๒ เดือน ทั้งนี้ก็เป็นเวลาอย่างรวดเร็วที่สุดที่จะให้ตัวบทอนุสัญญาสันติภาพ ไปถึง

วิธี และก็เพื่อจะส่งสัตยาบันสารมาได้
คณะทตยยังเกรงว่าฝรั่งเศส จะ อ้างว่า ส่ง
สัตยาบันสารมาไม่ทัน เพราะฉะนั้นจึงมี
ข้อความไว้เป็นพิเศษว่า ให้มีหนังสือหรือ
โทรเลขบอกไปยังรัฐบาลญี่ปุ่น เพราะ
ฉะนั้นภายใน ๒ เดือน คือภายในวันที่
๙ กรกฎาคมนี้ จะต้องแลกเปลี่ยนสัตยาบัน
กันโดยแน่นอน นี่เป็นทางที่จะช่วยเหลือ
ให้พี่น้องในดินแดนนั้นมารวมเป็นอาณานิ
จักรอันเดียวกันกับเรา ให้เร็วที่สุดที่จะ
เร็วได้

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา
(สิงห์บุรี) : อนุสัญญาสันติภาพนี้
ความจริงเท่าที่สมาชิกได้ทักท้วง ทั้ง
ข้อเท็จจริงและข้อปัญหาที่เกือบจะพอแล้ว
ความจริงปัญหาที่ว่า จะรับตั้งกรรมมา
ธิการหรือยัง แต่เจตนาของท่านสมาชิก
นั้นก็เป็นที่ น่าปลาบปลื้มปีติเหลือเกิน
เราอยากจะได้สักหรือไม่ ความจริงเวลา
นี้ถ้าหากว่าเราอยากจะได้สักและถ้าเราจะ
ต้องการให้รัฐบาลรบอีก เราก็ลงมติได้
และอยากจะเรียนถามสมาชิกทุกท่านจะมี
มติอย่างนี้หรือไม่ หรือจะเอาอย่างไร
ปัญหาปลีกย่อยที่ท่านนายกรัฐมนตรี ได้
อภิปรายก็รู้สึกแจ่มแจ้งและดีที่สุดในแล้ว

และท่านประธานสภา ฯ ออกสำห้ท้วง
อยากให้ตั้งกรรมการ และท่านสมาชิก
ก็ยังข้องใจอยู่อีก ข้อข้องใจนั้นก็น่าภูมิใจ
เพราะราษฎรยังไม่ได้ทราบ แต่รู้สึกว่
สรุปแล้วก็เป็นปัญหาปลีกย่อยเล็กน้อย
ถึงแม้ว่าที่สุดจะทักท้วงเท่าไร และพูด
เท่าไรก็เหมือนน้ำท่วมปาก ถ้าจะทำต่อ
ไปก็จะต้องฉีกสัญญา รบกันใหม่ จะเอา
หรือไม่? และอยากจะเสนอให้รัฐบาล
รบใหม่ จะเอาใหม่? เพราะฉะนั้นเป็น
การสมควรแก่เวลาแล้ว ที่ท่านประธาน
สภา ฯ อำนวยอนอยู่

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท):
ตามที่ ท่าน สมาชิก หลาย ท่าน ได้มีการ
อภิปรายมาในขั้นนี้ ในเรื่องนี้เป็นเรื่อง
เราจะให้ความเห็นชอบ แต่ว่าก่อนที่จะ
ให้ความเห็นชอบไปนั้น เราจะต้องได้
ทราบรายละเอียดและข้อความเสียก่อนไม่
ใช่ว่าจะอภิปรายในข้อที่ว่าให้ไป รบกัน
ใหม่ ไม่ใช่เช่นนั้น เพราะเหตุว่าเรื่อง
นี้เป็นเรื่องสำคัญ เราเป็นผู้แทนราษฎร
เรามาประชุมกัน เรากลับไปบ้านชาว
บ้านถามว่า อนุสัญญาสันติภาพที่เราให้
มีอะไรบ้าง ถ้าเราไม่รู้เราก็จะบอกไม่ถูก
ในเรื่องซึ่งเราจะเห็นชอบกัน เพราะ-

จะเห็น ข้าราชการขอเวลาสักเล็กน้อย ขอ
รับความเข้าใจจากรัฐบาลบางอย่าง
ข้าพเจ้าเห็นว่า ข้าพเจ้ามีความข้องใจ
เช่นเดียวกับผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ตใน
เรื่องพิธีสารระหว่างประเทศ เฉพาะ
ข้อที่จะร่วมมือในทางเศรษฐกิจมิให้ขัด
กับญี่ปุ่น ข้าพเจ้าสงสัยว่ามีความหมาย
แค่ไหน เพราะเหตุว่าประเทศไทยเรามี
สินค้าซึ่งส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ
มาก สินค้าของประเทศไทยเราอาศัย
ตลาดต่างประเทศทั้งนั้น เช่น ข้าว ติบุก
ยาง เหล้า เป็นต้นและยิ่งกว่านั้นสินค้า
บางอย่างที่เป็นเครื่องอุปโภคเกี่ยวกับ
การกระทำอาวุธ และข้าพเจ้าเข้าใจเอา
อย่างง่าย ๆ ว่า ถ้าหากว่าตามความ
หมายของพิธีสารฉบับนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจ
ว่าหาก ประเทศญี่ปุ่นมีกรณีพิพาทกับ
ประเทศอื่นแล้ว เราจะส่งสินค้าให้แก่
ประเทศนั้น ๆ कुछ่าย ๆ กับว่า จะเป็น
การต้องห้ามตามพิธีสารฉบับนี้ จึง
อยากจะถามว่า ในข้อตกลงดังนี้ จะเป็น
การกระทบกระเทือนในทางค้าขายอย่างใด
บ้างหรือไม่

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม
(นายกรัฐมนตรี) : ตามที่ท่านสมาชิก
ได้มีข้อสงสัยนั้น ข้อแรกข้าพเจ้าอยากจะ

กล่าวนำในเรื่องที่ผู้แทนจังหวัดสิงห์บุรี
ได้กล่าว คือหมายความว่า จะให้เสร็จ
เรื่อง ผู้แทนอีกท่านหนึ่งว่า อยากจะให้
ทราบกันให้แจ่มแจ้งเสียก่อน ในเรื่องนี้
ทางรัฐบาลก็อยากจะให้ความแจ่มแจ้งแก่
ท่านสมาชิกโดยทั่วกัน แต่เพราะเหตุว่า
เป็นหลักการที่ใหญ่อยู่ เป็นเรื่องที่สำคัญ
เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอต่อท่าน ประธาน
ว่าท่านผู้ใดสงสัยก็ให้ถามได้ แต่ที่ว่าทาง
ผู้แทนอีกท่านหนึ่งก็มีความเห็นว่าหมด
สิ้นกันแล้ว เห็นว่าไม่น่าจะคัดค้าน แต่
การพูดในสภาฯ ใครมีความเห็นอย่างไร
ก็พูดกันได้โดยที่มีสิทธิที่จะพูดได้

ในข้อที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ เราจะ
ไปขัดกับญี่ปุ่นไม่ได้นั้น เราได้มีความ
เข้าใจและได้ตกลงกันให้ทางราษฎรเรามี
สิทธิและเสรีภาพที่จะทำการค้าขาย
อย่างไร ๆ ก็ได้ อย่างที่เรามีอยู่ใน
ปัจจุบันนี้ นั่นละ ที่ประเทศญี่ปุ่นเกิดรบ
กับประเทศหนึ่งประเทศใดขึ้น ตามหลัก
ในการทำสงครามก็ย่อมมีอยู่แล้วว่า เรา
จะไปส่งสินค้าให้กับฝ่ายที่เป็นศัตรู กันับ
ว่าเราไม่เป็นกลาง อันนี้เขาถือกันมานาน
แล้วและนอกจากนั้นสินค้าอื่น ๆ จะ
เป็นอุปสรรคในการทำสงครามหรือไม่

ก็แล้วแต่สถานการณ์สงครามที่เขากระทำ
กันอยู่ในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาล
ขอรับรองว่าเมื่อได้ตกลงตามพิธีสารหรือ
โปรโตคอลนี้แล้ว เราก็ไม่ได้รับความ
เสียหายในการที่จะทำการค้าขายกับนานา
ประเทศอย่างไรเลย

นายจาร์ส มหาวงศนันท์
(น่าน) : สมาชิกได้อภิปรายกันมานาน
แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เรื่องนี้เสนอมาเพื่อรายงานต่อที่ประชุม
สภา ฯ ตามระเบียบ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
อนุมัติตั้งกรรมาธิการ

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ) :
รัฐบาลขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
มีจำนวนกี่นาย

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ) :
รัฐบาลใคร่เสนอ ๙ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้มีกรรมาธิการ
วิสามัญเป็นจำนวน ๙ นาย

นายพัน สุพรรณสาร : (พระ
นครหรืออยุธยา) : เรื่องนี้มีผู้สนใจกัน
มาก ข้าพเจ้าขอเสนอให้มี ๑๕ นาย
มีสมาชิกรับรอง

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ) :
ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลไม่ขัดข้องเป็นอันว่าที่ประชุม
ตกลงให้ตั้งกรรมาธิการได้ ๑๕ นาย

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ) :
รัฐบาลใคร่เสนอ ๗ นาย คือ ๑. น.อ.
พระศิลปศาสตร์ราชม ๒. หลวงโกวิทอภัย
วงศ์ ๓. พระยาสุนทรพิพิธ ๔. พล.ต.ท.
หลวงอดุลเดชจรัส ๕. ม.จ. วิวัฒน์ไชย
ไชยยันต์ ๖. น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. ๗ นายดิเรก ชัยนาม

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (พัทลุง) :
ข้าพเจ้าขอเสนอเจ้าพระยาศรีธรรมธิเบศ
มีสมาชิกรับรอง

นายจาร์ส มหาวงศนันท์
(น่าน) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทอง
กันทาธรรม

มีสมาชิกรับรอง

พ.ท. หลวงโยธานติการ (สมา-

ชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวงพรหมโยธี

พล.ต. หลวงพรหมโยธี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : ข้าพเจ้าขอถอน

นายกวดหุ้มแพร (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวงสิทธิสยามการ มีสมาชิกรับรอง

นายชื่อน อำพล (สมุทรปราการ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายแก้ว สิงหะคเชนทร์

มีสมาชิกรับรอง

นายพน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอพระองค์เจ้าวรรณไวทยากร และขออภิปรายนิติน้อยว่า ทำไมรัฐบาลไม่ตั้งเป็นกรรมาธิการ

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ที่รัฐบาลไม่ได้เสนอก็คิดว่า ขอให้ท่านเป็นผู้แทนของรัฐบาลชี้แจงในคณะกรรมาธิการ แต่ถ้าจะตั้งให้เป็นกรรมาธิการก็ได้ และท่านจะเป็นผู้แทนรัฐบาลอีกหนก็ได้

นายศรี บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพน สุพรรณสาร มีสมาชิกรับรอง

นายเขมชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พระยาพลท มีสมาชิกรับรอง

นายพุ่มเทศ กาญจนเสริม (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเตียงศิริพันธ์

มีสมาชิกรับรอง

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พระยาศรีธรรมราช

มีสมาชิกรับรอง

พล.ต. พระยาพลทพลพยุหเสนา (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรบแล้ว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายงานกรรมาธิการ ๑. น.อ. พระคิลปลัดสัตราคม ๒. พ.ต. หลวงโกวิทอภัยวงศ์ ๓. พระยาสุนทรพิพิธ ๔. พล.ต.ต. หลวงอดุลเดชจรัส ๕. ม.จ.วิวัฒน์ไชยไชยันต์ ๖. น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. ๗. นายดิเรก ชัยนาม ๘. เจ้าพระยาศรีธรรมราชเบศ ๙. นายทอง กัณฑ์ธรรม ๑๐. หลวงสิทธิสยามการ ๑๑. นายแก้ว

สิงหนะกเซนทร์ ๑๒. พระวรวงศ์เธอ
พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร ๑๓. นาย
พิน สุพรรณสาร ๑๔. นายเตียง ศิริ
ขันธุ์ ๑๕. พระยาศรีธรรมราช

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
จะให้รายงานภายในกี่วัน?

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ):
ขอให้คณะกรรมการพิจารณาโดยเร็ว
ที่สุด.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้คณะกรรมการ
พิจารณาโดยเร็วที่สุด เมื่อแล้วเมื่อไหร่
แจ้งให้ที่ประชุมทราบในภายหลัง

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติอนุมัติ พระราชกำหนด
ควบคุมและดำเนินการ ธุรการ ทำ
เหมืองแร่ทองคำ พุทธศักราช ๒๔๘๓
ของรัฐบาล

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษฏ์ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ):
ในระหว่างที่สภาฯ ได้ปิดสมัยประชุมนี้
รัฐบาลได้มีความจำเป็นที่จะต้องออกพระ
ราชกำหนด ควบคุมและดำเนินการ ธุรการ
ทำเหมืองแร่ทองคำ พุทธศั-
กราช ๒๔๘๓ เพราะฉะนั้นเมื่อมีการเปิด

สมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว รัฐ-
บาลจึงขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติเพื่อ
อนุมัติพระราชกำหนดควบคุมและดำ-
เนินงาน ธุรการ ทำเหมืองแร่ทองคำ
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ^{๕๕}ขึ้นมาโดยมีหลัก
การว่า เพื่อสภาผู้แทนราษฎรจะได้
อนุมัติ พระราชกำหนดที่ได้ออกไปแล้ว
นั้น ให้เป็นพระราชบัญญัติตามบทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๒

เหตุผลมีอยู่ว่า การที่ได้ออกพระ
ราชกำหนดควบคุมและดำเนินการ ธุรการ
ทำเหมืองแร่ทองคำ พุทธศักราช
๒๔๘๓ ^{๕๖}ขึ้นใช้บังคับเป็นกฎหมายก็เพื่อ
ให้รัฐบาลมีอำนาจเข้าควบคุมและดำ
เนินงาน ธุรการ ทำเหมืองแร่ทองคำภายใน
ประเทศ ในกรณีฉุกเฉินเนื่องมาจาก
ความตึงเครียดในทางความสัมพันธ์ภายนอก
ทั้งนี้เป็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์
แก่ความมั่นคงของชาติ ซึ่งจะรอเปิด
สมัยประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
ก็จะไม่ทันการ

หวังว่าสภานี้คงจะพิจารณาผ่านให้
เป็นกฎหมายเพื่อบังคับใช้ต่อไป

นายพิน ^{๕๗}สุพรรณสาร (พระนคร
ศรีอยุธยา) : ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่
แสดงความคิดเห็นคัดค้านอย่างไร แต่ว่า

อยากขอเรียนปฏิบัติต่อท่านประธานฯ โดยเฉพาะว่า ได้เกิดมีปัญหานั้นที่หนึ่งแล้วในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด จะพิจารณาพระราชบัญญัติที่เสนอมาหรือพิจารณาตัวพระราชกำหนดนั้นเสียก่อน คือถ้าพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดก็มีอยู่เพียง ๓ มาตรา ปัญหาจึงมีขึ้น แต่เดิมสภาฯ ปฏิบัติมาไม่ตรงตามรัฐธรรมนูญ ในสมัยที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมการกรรมาธิการคราวนั้น ก็เคยได้รับความเห็นชอบจากใต้ทำมาหนหนึ่งแล้ว แต่รู้สึกว่เท่าที่ปฏิบัติมาแล้วไม่ตรงตามมาตรา ๓๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พิจารณาพร้อมกันทั้งสองฉบับ เมื่อรับหลักการแล้วก็พิจารณาในกรรมาธิการแล้วก็เสนอมาในสภาฯ นี้ภายหลังเดี๋ยวนี้ส่งสำเนาติดไปเรียนท่านแล้ว

นายเลอ น พงษ์ โสภณ (พระนคร) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมและดำเนินงาน การ ชุกรการ ทำเหมืองแร่ทองคำ พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาต่อสภาฯ นั้น สำหรับข้าพเจ้ามีความข้อง

ใจบางประการ กล่าวคือ ความข้องใจที่จะได้เรียน ตาม คณะ รัฐบาลในวันนั้น ได้ทราบว่ที่ทำเหมืองแร่ที่ตะเภาโมะ จังหวัดนครราชสีมาในเวลานี้ ทางรัฐบาลได้จัดการควบคุมไปแล้ว และในการที่ควบคุมไว้แล้วเช่นนี้เอง ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบอีกว่า รัฐบาลได้ลงทุนไปแล้วมากน้อยเท่าไร เพราะเหมืองแร่ที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ในครั้งก่อนนั้นได้มีชนต่างประเทศเป็นผู้จัดการทำอยู่ ครั้นภายหลังได้ทราบว่ทางราชการได้เข้าควบคุมเหมืองแร่เองไม่นานสักกี่วันนัก ก็บังเกิดอุปสรรคขึ้นโดยสิ่งของบางสิ่งบางอย่างของการทำเหมืองแร่ได้หายไปอย่างลึกลับ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ได้มาพิจารณาอีกทีหนึ่งว่า ในขณะที่เรายอมให้ชนต่าง ๆ ทำนั้น ได้ทราบว่ว่ากิจการงานที่เขาทำในขณะที่เราได้แร่ทองคำมากกว่า ซึ่งเราได้ทำอยู่ขณะนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอทราบเหตุผลว่า หากว่เมื่อทางรัฐบาลได้ควบคุมแร่ทองคำนี้กับในระหว่างที่ชาวต่างประเทศเขาควบคุม ทั้งสองอย่างที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ทางราชการควบคุมแล้วได้ทองคำมากกว่า หรือว่าขณะที่ชาวต่างประเทศควบคุมนั้นได้มากกว่า นี้ยังมีอีกข้อ ๑ กล่าวคือ ถ้าหากว่ในขณะที่ชาว

ต่างประเทศเข้าควบคุมได้เร็วกว่ามาก
กว่าแล้ว และเมื่อเรามาควบคุมเองเรา
ได้น้อยกว่า มีการโต้เสียมาเปรียบเทียบ
กันเช่นนั้นแล้ว ทางไหนจะเป็นทางที่ได้
รับประโยชน์มากกว่ากัน ถ้าเห็นว่าทาง
ฝ่ายเรา เมื่อเราได้จัดการทำลงไปและ
ประโยชน์ที่ได้นั้นได้น้อยกว่าในขณะที่ชาว
ต่างประเทศทำแล้ว ข้าพเจ้าก็รู้สึกข้อง
ใจว่า เราให้คนอื่นเขาทำแต่เราได้ประ-
โยชน์มากกว่า จะยังดีกว่าเราทำเองแล้ว
ได้ประโยชน์น้อยกว่า ตัวอย่างง่าย ๆ
ยังมีอีกหลายอย่างซึ่งข้าพเจ้าอยากจะเรียน
ให้ทราบความจริงก็จะต้องขอโทษเสียก่อน
ว่าไม่สมควรจะพูดในที่นี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านเอาแต่หลักการ อย่าไปกล่าวว่าการ
รับหลักการหรือไม่ นอกจากนั้นไปตาม
ในกรรมวิธีการ

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระ
นคร) : เมื่อเป็นเช่นนั้น สิ่งที่ข้าพเจ้า
ถามมานักเป็นเพียงความสงสัย แต่ถ้า
หากว่าแก้ความข้องใจแล้วก็ไม่มี ปัญหา
อะไร แต่ในขณะนี้ถ้ามีความสงสัย ก็
อยาก ให้รัฐบาลแถลง ทาง ได้ทางเสีย
เสียก่อน เพราะเหตุว่า ไม่รู้อะไรเลย
แล้วรับหลักการไปก็ดูเหมือนว่าเต็มทน

น.อ. พระเวชยันต์รังษณภูมิ
(รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรราษิ-
การ) : ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นบัญญัติ
ทั่วไป ไม่ได้กล่าวเจาะจงแต่บริษัทใด
บริษัทหนึ่งที่รัฐบาลเข้าควบคุม แต่
เมื่อท่านผู้แทนมีความสงสัยบางข้อใครจะ
ชี้แจงสักเล็กน้อย เท่าที่ท่านได้ทราบมา
ว่า เมื่อรัฐบาลได้เข้าควบคุมแล้ว ได้มี
สิ่งของอะไรหายไปนั้น ขอเรียนว่า สิ่ง
ของ บางอย่างได้หายไปนั้น ได้เป็นไป
ก่อนที่รัฐบาลได้เข้าควบคุม และอีกข้อ
๑ ที่ถามว่า เมื่อรัฐบาลได้เข้าควบคุมทำ
เหมืองทองบางแห่งนั้น แล้วได้ทองมาก
กว่าชนต่างตำบลแต่ก่อนหรือไม่ ข้าพเจ้า
อยากจะเรียนว่า การทำเหมืองทองเท่าที่
ได้ทราบ บริษัทนั้นได้ทำมานาน การที่
ได้ทองมามากหรือน้อยนั้นแล้วแต่จะไป
พบแหล่งหรือไม่ เช่นนี้เป็นต้น จะ
ไปถือว่าได้มากน้อย สม่่าเสมอกันไปนั้น
เป็นการยาก แต่อยากจะเรียนว่า เท่าที่
รัฐบาลได้เข้าควบคุมเองเป็นผลที่ได้เป็น
ที่พอใจ และการควบคุมนี้ก็เป็นเวลาไม่
นานนัก

นายถ้ำ อัมรินทร์ (นคร-
ศรีธรรมราช) : พระราชกำหนดควบคุม

คุมและดำเนินงาน ภารธุร การ ทำเหมืองแร่ทองคำ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาลที่ได้เสนอมารเพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายทั้งประเทศ ก่อนที่จะรับหลักการ ข้าพเจ้ามีความสงสัยในหลักการ โดยเฉพาะมาตรา ๘ ซึ่งมีข้อความปรากฏโดยย่อว่า "...หรือจะมอบอำนาจให้บุคคลใดดำเนินงาน ดังกล่าวแล้วทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้..." และในมาตรา ๑๖ การออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราช กำหนดคนหรือกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าเป็นหลักการสำคัญ ก่อนที่จะรับพระราชกำหนดคน ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไปนั้น จึงขอถามรัฐบาลว่า การที่จะมอบอำนาจในการที่ควบคุมเหมืองแร่ที่บักซ์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือแร่ทองคำ จะออกกฎกระทรวงนั้น จะเป็นมูลเหตุให้กีดกันคนพื้นเมือง ซึ่งเป็นผู้ที่มีบ่อแร่ทองคำอย่างนี้ ถึงแม้ว่าจะยังไม่มีและอาจจะมีในกาลข้างหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เสนอกฎหมายหรือประกาศ แล้วกีดกันคนพื้นเมืองไม่ให้มีอำนาจ คือแร่ดีบุกหรือแร่พลูมซึ่งประกาศอยู่แล้วในปีนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัด นคร ศรีธรรมราช อำเภอรัตนพิบูลย์ ตำบลหินตก โดย

เจ้าของเหมืองแต่ครั้งโบราณเอามาลาดไว้บน บันไดนั้นเป็นแร่พลูมซึ่งมีราคาถูก ซึ่งรัฐบาลได้ปิดประตูผูกขาดไม่ให้ราษฎรถือจอง ซึ่งข้าพเจ้าได้มีกระทู้ถามแบบใหม่ถามท่านนายกรัฐมนตรี ให้ตอบภายใน๒๔ชั่วโมง ซึ่งจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่ได้รับตอบ ทั้งนี้ เนื่องจากข้าพเจ้าได้ร้องเรียนต่อรัฐบาลขอให้แก้ไข ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๐ มาจนถึงบัดนี้ จนกระทั่งยื่นว่า ขอให้ตอบภายใน ๒๔ ชั่วโมงจะได้หรือไม่ก็ไม่ได้รับตอบอีก เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอทำความเข้าใจสักเล็กน้อย กฎหมายฉบับใหม่นี้ ราษฎรในตำบลศาลามีชัย ตำบลท่าวัง ได้กระทำเป็นสิ่งที่เล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งรัฐบาลจะลงทุนใหญ่ ๆ อันเป็นล้าเป็นสนั่นไม่ได้ ราษฎรจะเอามาขายได้หรือไม่ จะทำกินได้หรือไม่ นี้เพราะฉะนั้นกฎหมายที่รัฐบาลเสนอเข้ามา ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่ามีภาวะประจักษ์ถึงกฎหมายที่เป็นอยู่แล้วด้วยหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกกฎกระทรวงจะไปกีดกันคนพื้นเมืองในจังหวัดนครศรีธรรมราช บัดนี้เรียกว่าชาวเรือน ซึ่งแต่ก่อนเรียกว่าชาวรว เพราะรัฐบาลออกกฎหมายควบคุมคนพื้นเมืองไม่ให้เขาทำกิน ท่านก็บอกว่าไปหา

ที่จังหวัดกาญจนบุรี ดังที่ข้าพเจ้าได้ร้อง
เรียนขอให้เปิดเหมืองขึ้น เพราะฉะนั้น
กฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอถามท่าน รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการว่าจะ
กีดกัน ชาวนครศรีธรรมราช หรือทาง
บริษัทที่มีแร่ทองคำหรือไม่ก่อนที่จะรับ
หลักการ

น.อ. พระเวช ยนต์รังสฤษฎ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิ-
การ) : กฎหมายฉบับนี้ว่าด้วยการเข้า
ควบคุมเหมืองทองที่เขาได้ตั้งทำ อยู่แล้ว
ไม่ได้พูดถึง การที่จะอนุญาตหรือให้ทำ
เหมืองทองหรืออะไรอย่างนี้

นายพัน สุพรรณสาร (พระ-
นครศรีอยุธยา) : พระราชบัญญัตินี้
เหมาะสมกับเหตุการณ์ที่ฉุกเฉิน เพราะ
ฉะนั้น จึงอยาก จะขอเรียน ถามรัฐบาลว่า
เหตุการณ์ฉุกเฉิน ได้ผ่านพ้นไปแล้ว หรือ
ยัง และจะยังคงให้พระราชบัญญัตินี้มี
อายุสืบไปอีกหรือไม่ เพราะเหตุว่าพระ-
ราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติที่เข้ายึด
ทรัพย์สินของราษฎร ถ้าหากว่าในสภาพ
ที่บ้านเมือง กำลัง ฉุกเฉิน ข้าพเจ้าก็เห็น
ควรด้วย แต่เหตุฉุกเฉินที่ได้ผ่านพ้นมา
แล้ว ข้าพเจ้าอยากทราบว่าจะยกเลิกได้

เมื่อไร หรือจะใช้เรื่อย ๆ ไปในเวลา
ปกติด้วย

น.อ. พระเวช ยนต์รังสฤษฎ์
(รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรราธิ-
การ) : กฎหมายนี้ใช้ในระหว่างมีเหตุ
ฉุกเฉินเพื่อความจำเป็น ก็เมื่อเห็นว่า
หมดความจำเป็นรัฐบาลก็อาจจะคืน แต่
จะเป็นเมื่อไรก็แล้วแต่ สภาพ ของเหตุ-
การณ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
พูดกันมากแล้ว ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่ง
ร่าง พระราช บัญญัติ ฉบับนี้ไว้ พิจารณา
ต่อไปขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
พร้อมเพรียง เป็นอัน ว่าที่ประชุม รับ
หลักการ แห่งร่าง พระราช บัญญัติ ฉบับนี้
ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

น.อ. พระเวช ยนต์รังสฤษฎ์
(รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรราธิ-
การ) : ขอกรรมาธิการสามัญ
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาล ขอเสนอให้ คณะ กรรมาธิการ

สามัญพิจารณา เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ
ส่งคณะกรรมการสามัญชุดที่ ๑ แปร
ญัตติภายในวันนี้

น.อ. พระเวชยันต์รังสฤษฏ์
(รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรการ)
: ขอ ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓
วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ในวาระ
ต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
อนุมัติพระราชกำหนดจัดตั้งศาลพิเศษ
เพื่อพิจารณาพิพากษาคดี ความผิดฐาน
ขบถภายนอกพระราชอาณาจักร พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม
(รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาด
ไทย): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
อนุมัติพระราชกำหนดจัดตั้งศาลพิเศษ
เพื่อพิจารณาพิพากษาคดี ความผิดฐาน
ขบถภายนอกพระราชอาณาจักร พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๓ โดยมีเหตุผลว่า การที่
ได้ตราพระราชกำหนดจัดตั้งศาลพิเศษ
เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีความผิดฐาน

ขบถภายนอกพระราชอาณาจักร พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๓ ขึ้นใช้บังคับเป็นกฎ-
หมาย ก็โดยเหตุที่ว่าได้มีความจำเป็นเป็น
การฉุกเฉิน และไม่สามารถที่จะเรียกสมัย
ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ทัน และโดย
กรณีที่เป็นเหตุ ฉุกเฉินดังที่ทราบกันอยู่
แล้ววันนี้ รัฐบาลจึงได้ดำเนินการจัดตั้ง
ศาลพิเศษขึ้น โดยพระราชกำหนดและได้
ขออนุมัติมาโดย พระราชบัญญัติฉบับนี้
หวังว่าสภาฯ นี้คงจะรับหลักการ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่า
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม
(รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาด
ไทย): ทางรัฐบาลขอเสนอให้ส่งกรรมา-
ธิการสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
 ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติส่งกรรมมา-
 ธิการสามัญชุดที่ ๒ แปรญัตติภายในกวัน
 พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม
 (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด
 ไทย) : ขอ ๒ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ทางรัฐบาล ขอเสนอให้แปรญัตติภายใน
 ๒ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
 อื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ใน
 วาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 อนุมัติพระราชกำหนดเหรียญกษาณ
 พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม
 (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติ อนุมัติ พระราช กำหนด
 เหรียญกษาณู พุทธศักราช ๒๔๘๔
 ความจริงพระราชกำหนดเหรียญกษาณู
 นี้เดิมได้มีพระราชบัญญัติเหรียญกษาณู
 อยู่แล้ว แต่ได้พิจารณาเห็นว่าในกรณีนี้
 เราได้มีการ พินาทกับ ประเทศอินโดจีน
 ฝรั่งเศสสรวานและได้ทำการรบจนได้ชัย
 ชนะไปบางส่วน ก็สมควรที่จะได้ตรา

เหรียญกษาณูขึ้นไว้เป็นพิเศษ โดย
 เฉพาะในกรณีในคราวนี้ และสำหรับต่อ
 ไปในภายหน้าอีกด้วยเพราะ ฉะนั้น ทาง
 รัฐบาล จึงขอ เสนอ เพื่อตราเป็นพระราช
 บัญญัติต่อไป

ไม่มีสมาชิกผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
 ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
 ควรรับหลักการ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่า
 ที่ประชุมรับหลักการร่าง พระราช บัญญัติ
 ฉบับนี้ ส่งกรรมมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม
 (นายกรัฐมนตรี) : ส่งคณะกรรมมาธิการ
 สามัญ

ไม่มีสมาชิกผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นข้าพ-
 เจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ส่งกรรมมา-
 ธิการสามัญชุดที่ ๓ แปรญัตติภายใน
 กวัน

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม
 (นายกรัฐมนตรี) : ภายใน ๗ วัน

ไม่มีสมาชิกผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอแปรญัตติกายใน ๗ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเหรียญชัยสมรภูมิ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล

พล.ต. หลวงพบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเหรียญชัยสมรภูมิ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เหตุผลก็เช่นเดียวกับเหรียญกล้าหาญ แต่เมื่อครั้งทางรัฐบาลได้ลิ้มขี้แจงต่อที่ประชุมนี้ไปว่าในการที่ออกเป็นพระราชกำหนดโดยรีบด่วนเช่นนี้ ก็ด้วยเหตุว่าในเวลาทำการรบ ถ้าหากว่าผู้ใดทำความกล้าหาญขึ้นก็จะได้พระราชทานเหรียญนั้นเป็นการบำรุงน้ำใจตั้งแต่อยู่ในสนามรบ ส่วนเหรียญชัยสมรภูมิก็น่าจะเช่นเดียวกัน เพราะเหตุว่าการเรียกทหารมาไว้ เราต้องเสียงบประมาณ เมื่อเสร็จกิจธุระแล้วก็อยากจะรีบปลดปล่อยให้ไปทำมาหากินเสีย เพราะฉะนั้นก่อนที่จะปลดปล่อยไปก็อยากจะให้เหรียญชัยสมรภูมินั้นเป็นที่ระลึก โดยไม่ต้องกลับมารับกันใหม่

เพราะฉะนั้นจึงได้ทำให้เสร็จเสียในระหว่างที่ทหารยังรับราชการอยู่ หวังว่าสภาฯ นี้คงจะอนุมัติให้ผ่านเป็นพระราชบัญญัติต่อไป

นายถำ จรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : เหรียญชัยสมรภูมิที่รัฐบาลเสนอมาเพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายสำหรับประดับเกียรติยศผู้ที่ทำงานให้แก่ประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๖ แห่งพระราชกำหนดนี้ว่า "ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญนี้ในเวลาแต่งเครื่องแบบให้ประดับด้วยเสมอ ในเวลาที่มีได้แต่งเครื่องแบบ ให้ประดับได้เฉพาะในกรณีที่กำหนด" เช่นนี้ข้าพเจ้ามีข้อข้องใจเป็นอย่างมากในการที่ประดับได้เสมอ ทำนองเดียวกับเหรียญกล้าหาญ กล่าวคือข้าพเจ้าได้เห็นผู้ซึ่งได้รับเหรียญชัยสมรภูมินั้นไปประดับในถิ่นที่ต่าง ๆ กัน รู้สึกว่าในบางแห่งอาจจะทำให้เสียเกียรติของเหรียญชัยสมรภูมิกว่าได้ ดังนั้นเพื่อความศักดิ์สิทธิ์ของเหรียญอันนี้ ข้าพเจ้าอยากจะขอฝากข้อสังเกตแก่รัฐบาลว่า รัฐบาลตรากฎหมายมาตรานี้และว่าให้ประดับได้เสมอเมื่อแต่งเครื่องแบบ แต่บางท่านซึ่งประดับเหรียญชัยสมรภูมิไป

นั่งกินของไม่น่ารัก ขอพูดกันตรงๆ ว่า เป็นการทำให้เหรียญนั้นเสื่อมเกียรติของชาติ ไปในการที่ไปนั่งรับประทานสิ่งซึ่งไม่เหมาะ ในการที่ติดเหรียญฝังผาย ดังนั้น เป็นต้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่ขอถามท่านผู้เสนอที่รักษากฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีว่า ในมาตรา ๖ นี้จะมีทางผ่อนผัน ประการใดบ้างเพื่อจะให้เกียรติของรัฐบาลนี้ดีขึ้น โดยเฉพาะหลักการอย่างเดียวกันนั้นหาเพียงพอไม่ ควรจะให้ปฏิบัติกันไปตามกฎหมายนี้ จึงจะ ศักดิ์สิทธิ์ สมความมุ่งหมายแก่ผู้ที่ได้ไปและแก่รัฐบาลนี้ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอให้รัฐบาลรับรองว่าจะแก้ไขให้ดีขึ้น และไม่เป็นไปตามนัยที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วโดยย่อ ๆ ซึ่งยังมีรายอื่นอีก ที่ข้าพเจ้า ได้พบด้วยตาตนเอง แต่ไม่ควรที่จะนำมาอภิปรายในที่นี้

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ที่จริงน่าเห็นใจที่สมาชิกได้กล่าวเช่นนั้น แต่ถ้าจะพูดไปสำหรับคนเราในจำนวนหมู่มากนั้น ก็มีเป็นธรรมดาอยู่เอง เราเป็นมนุษย์ปุถุชน จะให้เป็นคนดี ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์หาได้ไม่

ถ้าหากเขาถือว่าเหรียญนี้เป็นเหรียญมีเกียรติและ ประดับ ออกอยู่ตาม ธรรมดา บางทีจะทำให้คนที่ชอบประพฤติไม่ดี เมื่อเขาประดับเหรียญนี้แล้ว แทนที่เขาจะไปกินเหล้าเมายา เขาอาจจะไม่กินก็ได้ รัฐบาลมีเจตนาเช่นนั้น คือให้เลิกไปกว่าเหรียญอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ดีถ้ามีความเห็นเป็นสิ่งสำคัญขึ้น เมื่อจะแก้ก็ควรทำเป็นพระราชบัญญัติ เสนอแก่พระราชบัญญัตินี้ในภายหลัง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ ขอให้โปรดยกมือขึ้น มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ส่งคณะกรรมการธิการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ขอเสนอกรรมการธิการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาล ขอเสนอให้ส่งกรรมการ

สามัญ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมนตรี ส่งกรรมวิธีการสามัญชุดที่ ๓ แปรญัตติภายในกวัน

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี): แปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ทางรัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมติ พระราชกำหนดเหรียญช่วยราชการเขตภายใน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุมติ พระราชกำหนดเหรียญช่วยราชการเขตภายในด้วยเหตุผลอย่างเดียวกับที่ได้เสนอแล้วในพระราชกำหนดเหรียญกล้าหาญและเหรียญชัยสมรภูมิ

นายพุ่มเทศ กาญจนเสริม (ศรีสะเกษ): ข้าพเจ้ายังมีข้อข้องใจอยู่ในมาตรา ๕ คือ "เหรียญช่วยราชการเขตภายใน" จะพระราชทานแก่ผู้ได้รับมอบหน้าที่ให้ช่วยเหลือราชการทหารหรือตำรวจเกี่ยวกับการรบ ตามคำสั่งของ

ทางราชการ หรือองค์การ ซึ่งทางราชการรับรอง" คือเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่วิตก ในทางว่าผู้ได้รับไปแล้วจะไปทำความเสื่อมเสีย หากว่าทำความเสื่อมเสียแล้วก็มีมาตราอีกมาตราหนึ่ง ที่อาจจะเรียกคืนได้ แต่ในข้อที่ว่าผู้ที่สมควรจะได้รับเหรียญนี้ อย่างไรหรือไม่นี้ พุคถึงข้อเท็จจริงตามส่วนภูมิภาคผู้ที่ช่วยราชการทหาร ตำรวจนั้น มีผู้ช่วยเหลือจริง ๆ แทบจะเอาชีวิตไม่รอด แต่หากไม่ได้เสนอมายังรัฐบาลจึงได้รับเหรียญนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านนายก ฯ ได้รับคำร้องเรียนมากมีอยู่แล้ว เรื่องนี้ข้าพเจ้าจึงขอเรียนท่านนายก ฯ ว่าผู้ที่ช่วยจริงจิงแล้ว ขอให้ได้รับเหรียญนี้ด้วย ขอให้เป็นข้อสังเกต ในการที่จะให้ทหาร หรือตำรวจ ในการที่จะได้รับเหรียญความดีความชอบนี้ด้วย

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี): ทางรัฐบาลพยายามจะให้ได้รับพระราชทานกันโดยทั่วถึงแก่ผู้ที่ทำกิจการในคราวนี้ ที่สมควรจะได้รับพระราชทาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม^๕วินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ^๕
ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่า
ที่ประชุม^๕รับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติ^๕ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมมา-
ธิการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม
(นายกรัฐมนตรี) : ขอเสนอส่งกรรมมา
ธิการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอให้ส่ง กรรมมา ธิการ สามัญ
เมื่อ ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม^๕อนุมัติ แปรญัติติ
ภายในกัวัน

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม
(นายกรัฐมนตรี) : แปรญัติติภายใน ๗
วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอให้แปรญัติติภายใน ๗ วัน
เมื่อ ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม^๕อนุมัติ ในวาระ
ต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
อนุมัติ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติยศทหาร พุทธศักราช
๒๔๗๕ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของ
รัฐบาล

พล.ต. หลวงพรหมโยธี (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม):
รัฐบาล ขอเสนอ พระราช บัญญัติ อนุมัติ
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราช-
บัญญัติยศทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕
พุทธศักราช ๒๔๘๔ ตามเหตุผลดังที่
รัฐมนตรีได้เสนอยังประธานสภา ฯ แล้ว
เพื่อขออนุญาตออกใช้เป็นกฎหมาย ทง
นี้มีหลักการและใจความสำคัญอยู่ว่า ถ้า
หากว่ายศทหารไปอยู่ในกองทัพใด เช่น
กองทัพบกไปอยู่ กองทัพอากาศก็ไม่ต้อง
ขอพระราชทานยศอีก ให้ใช้ยศในกอง
นั้นได้ทีเดียวซึ่งเป็นการตรงกันอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อ ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม^๕วินิจฉัย ผู้ใด
เห็นควรรับหลักการ ขอให้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่า
ที่ประชุม^๕รับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติ^๕ไว้พิจารณา ต่อไปส่งกรรมมา-
ธิการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. หลวงพรหมโยธี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม):
ส่งกรมการตำรวจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลให้ส่งกรมการตำรวจ เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ-
เจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ แปรญัตติ
ภายในกวัน

พล.ต. หลวงพรหมโยธี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม):
แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ในวาระ
ต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
อนุมัติ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช
๒๔๘๔ ของรัฐบาล

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)
: รัฐบาลขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติ
อนุมัติ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายลักษณะอาญา ซึ่งมีหลักการ
ว่า เพื่อสภาผู้แทนราษฎรจะได้อนุมัติ
ให้พระราชบัญญัติตามมาตรา ๓๒ แห่ง

รัฐธรรมนูญได้ เหตุผลในการที่รัฐบาล
ได้ออกพระราชกำหนดไปนั้น โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งก็คือ การแก้ไขกฎหมายลักษณะ
อาญาในมาตรา ๑๓๑, ๑๓๒, ๑๓๓,
๑๓๔, ๑๓๕, ๑๓๖, ๑๓๗, และ
๑๓๘ ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการ
การกระทำกรทุจริตในหน้าที่ ทั้งนี้เพราะ
เห็นว่า โทษเท่าที่กฎหมายได้บัญญัติอยู่
ในนี้ยังไม่เป็นการเพียงพอ และสมควร
ที่จะกระทำให้ผู้กระทำความผิดได้มีความ
เกรงกลัว ไม่กล้ากระทำความผิด ฉะนั้นจึงเห็น
สมควรที่จะเพิ่มโทษ ซึ่งได้บัญญัติไว้ใน
มาตราต่างๆ เหล่านี้ ขึ้นตามสมควร ดัง
ที่ปรากฏอยู่ในร่าง พระราชกำหนดนั้น
เพราะฉะนั้น หวังว่าสภา ฯ นี้คงจะได้
อนุมัติให้เป็นพระราชบัญญัติสืบไป

นายพน สุพรรณสาร (พระ-
นครศรีอยุธยา) : การที่จะต้องอนุมัติ
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมาย
ลักษณะอาญา - ข้าพเจ้าขอเรียนถาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรม
อีกสักเล็กน้อยว่า ในการที่เราจะออก
พระราชกำหนดนี้ ท่านอาศัยรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๕๒ ซึ่งมีสาระสำคัญสองประการ
ประการที่หนึ่งมีเหตุฉุกเฉินขึ้น อีกประ-

การหนึ่ง ไม่สามารถที่จะเรียกประชุมได้ทันทีที่ ปัญหาว่าการที่จะตราพระราชกำหนดนั้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นต้องเหมาะสม และไม่สามารถที่จะเรียกประชุมได้ ถ้าปล่อยไว้นานบ้านเมืองอาจเสียหายหรือมีการไม่สงบขึ้น อย่างพระราชกำหนดอื่น ๆ ซึ่งได้เสนอนั้นมาในสภา ฯ นั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีเหตุผลเหมาะสมกับเหตุการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเข้าควบคุมและครอบครอง และเข้าใจอำนาจในการบางอย่าง แต่การแก้ไขกฎหมายลักษณะอาญาให้มีโทษมากขึ้นถึงจำคุกตลอดชีวิต สงสัยว่าจะไม่เกี่ยวกับเหตุการณ์ฉุกเฉินเลย ถ้าหากว่าแก้กันเรื่อย ๆ ไปโดยไม่อาศัยหลักเกณฑ์อะไร ความศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญก็จะเสื่อมคลายไป นี้ข้าพเจ้ามีความห่วงใยในข้อความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นขอเรียนถามว่าที่แก้ไขกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๑๓๑ ไปถึง ๑๓๘ นั้น มีเหตุผลอย่างไรในเวลาปิดประชุม

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)
: ความจริงเรื่องนี้ ก่อนที่รัฐบาลจะได้ประกาศใช้เป็น พระราชกำหนดนั้น

ก็ได้วินิจฉัยและพิจารณากันแล้ว และเห็นมีความสำคัญที่จะออกเป็นพระราชกำหนดได้ จริงอยู่ถ้าจะพูดว่าสำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉินในรัฐธรรมนูญแล้ว ก็ต้องคำนึงว่ามีทางตีความไปได้หลายทาง และในขณะที่รัฐบาลได้กระทำไปนั้น ท่านผู้แทนราษฎรก็จะเห็นได้ว่าบ้านเมืองกำลังอยู่ในกรณีฉุกเฉิน คือมีกรณีพิพาทกับอินโดจีนฝรั่งเศส ซึ่งยังหาได้เสร็จสิ้นไปไม่ และในระหว่างนั้นได้มีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้น กล่าวคือมีการทุจริตบางอย่างเกิดขึ้นในราชการ ซึ่งอาจจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย โดยเฉพาะในกรณีที่มีเหตุการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นแล้ว ฉะนั้นรัฐบาลจึงเห็นว่าในการที่ได้ตราพระราชกำหนดนั้นไม่เป็นการผิดต่อรัฐธรรมนูญประการใด และนอกจากนั้นเหตุผลในการที่ออกไปก็คือ มุ่งหมายที่จะปราบข้าราชการที่ทุจริตโกงเงินของราษฎร ซึ่งเราถือว่าเป็นเงินส่วนกลางของชาติ นี้รัฐบาล มีเหตุผลที่กระทำไป ด้วยความสุจริตใจ และสภา ฯ นี้ก็คงไม่น่าจะขัดข้องในการที่จะปราบปรามผู้ทุจริตให้ได้รับโทษสูงขึ้น

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าเห็นเจตนาดีของ

รัฐบาลเป็นอย่างยิ่งที่เสนอพระราชบัญญัติ
นี้เข้ามา เพื่อปราบปรามคนทุจริตใน
ราชการ ทุก ๆ มาตราที่ว่าไว้ในพระ-
ราชบัญญัตินี้ เป็นเรื่องที่ว่าด้วยสินบน
และสินน้ำใจทั้งสิ้น ข้าพเจ้าเห็นว่าสินบน
และสินน้ำใจนี้ ผู้ที่ทำผิดคือรับและเรียก
ควรจะได้รับโทษถึงตายถึงตลอดชีวิตนั้น
ถูกแล้ว เพราะว่าสินบนสินน้ำใจเป็น
ยาพิษที่ไม่มียาแก้ไต่เลย แต่ร่างพระ-
ราชบัญญัตินี้แก้เพิ่มโทษจากเดิมน้อยเป็น
มาก เพื่อให้ผู้ที่ทุจริตได้มีความเกรงกลัว
ข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่สมควร รับหลักการ
เพราะเหตุว่าความเกรงกลัวกฎหมายไม่
ได้อยู่ที่อัตราโทษอย่างเดียวกันนั้น อยู่ใน
ในดุลพินิจของศาลด้วย อีกประการหนึ่ง
สินน้ำใจสินบนเหล่านี้ข้าราชการชั้นผู้น้อย
ได้เหมือนกัน ผู้น้อยกินน้อยด้วย ถ้า
หากว่าตัวโตแล้วกินมาก ถ้าหากว่า
ข้าราชการผู้น้อยกินสินบนตามพระราช-
บัญญัติแล้ว ศาลไม่มีโอกาสใช้ดุลพินิจ
ได้เลย ทำให้ผู้น้อยได้รับโทษมากไป
ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะแก้ แต่ท่านรัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านมี
ทางแก้ไต่โดยทางศาล ข้าพเจ้าขอยก
ตัวอย่างมาตรา ๑๓๑ เดิม อัตราโทษ ๓
เดือนถึง ๗ ปี นี้ถ้าลงโทษกันจริงจังแล้ว

จะเป็นการเกรงขามของผู้ทุจริตไม่น้อยเลย
มาตรา ๑๓๔ อัตราโทษ ๓ เดือน ถึง
๗ ปี เหมือนกัน นี้ก็น้อยเหมือนกัน
ข้าพเจ้าจะไม่อ่านมาตราอื่นต่อไป ข้าพเจ้า
มีเหตุผลอีกประการหนึ่ง คือว่าวิธีที่จะจับ
คนกระทำผิดมาลงโทษนั้น ก็จะต้องยากขึ้น
เหตุฉะนั้นแทนที่จะกำหนดโทษถึงสูงเช่น
นี้แทนที่จะเป็นที่เกรงขามแก่ผู้กระทำผิด
ก็กลับจะเป็นช่องให้ผู้กระทำผิด กระทำ
ด้วยวิธีการแนบเนียนยิ่งขึ้น เพราะเหตุนี้
ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควร รับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.
(รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง ยุติธรรม)
: เหตุผล ข้อที่หนึ่ง ของท่าน สมาชิกผู้นั้น
ก็คือการเพิ่มโทษ เกรงว่าจะไม่ทำให้
ผู้กระทำผิดหวาดเกรงนั้น ข้าพเจ้า
ขอคัดค้านว่า ไม่เป็นความจริง ถ้ากรณี
อย่างวางเพลิง เมื่อได้เพิ่มโทษจนถึง
ประหารชีวิตแล้ว กรณีวางเพลิงเกือบ
จะไม่มี กรณีที่สองเข้าใจว่าท่านสมาชิก
คงจะตรวจกฎหมายยังไม่หมดถนัดถนัด คือ
ท่านกล่าวในเรื่องสินบนและสินน้ำใจเท่า
นั้น แต่รัฐบาลมุ่งหมายไปในการโกง
เงินหลวง แต่การแก้ไขกฎหมายลักษณะ
อาญานี้เป็นลูกโซ่กัน เมื่อแก้มาตราหนึ่ง

มาตราใดแล้ว ก็ต้องแก้ตามกันซึ่งมาตรา เหล่านี้มีความเกี่ยวโยงกันอยู่ คือหมายความว่า กฎหมายลักษณะ อาญา มาตราต่าง ๆ นี้ได้เพิ่มโทษมาถึงสองคราวแล้ว ทั้งคราวนี้ คือ พ.ศ. ๒๔๗๗ และ ๒๔๘๔

ประการที่สองท่านสมาชิกอาจจะเห็นว่าโทษในมาตราต่าง ๆ รุนแรง แต่ความจริงแล้ว ท่าน จะเห็น ว่าเรา ได้วางโทษไว้เป็น ๒ ระยะ เป็นต้นมาตรา ๑๓๑ ให้จำคุกตลอดชีวิต ซึ่งบางทีท่านจะตกใจสักหน่อย แต่เมื่ออ่านไปแล้วจะเห็นว่าจำคุก ๑ ปี ถึง ๒๐ ปี เช่นศาลยอมใช้ดุลพินิจได้ว่า ข้าราชการชั้นสัญญาบัตรและเงินเดือนเท่าไร และกระทำผิดอย่างไร ที่แก้ไปนั้นก็ยอมจะต้องการให้ศาลได้ใช้ดุลพินิจตามสมควร ซึ่งเข้าใจว่าศาลยอมจะทราบถึงนโยบายของรัฐบาลได้

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นครราชสีมา) : การที่รัฐบาลเสนอพระราชกำหนดแก้กฎหมายอาญา ข้าราชการของใจเรื่องการใช้รัฐธรรมนูญ ซึ่งจะบังเกิดขึ้นต่อไปข้างหน้าอีกมากมาย การที่จะใช้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ โดยเหตุฉุกเฉิน และเรียกประชุมสภาฯ ไม่ทันดังที่เพื่อน

สมาชิกของข้าพเจ้ากล่าวนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ให้เหตุผลว่าต้องการปราบปรามและให้คนเกรงกลัว ในขณะที่บ้านเมืองมีเหตุการณ์สำคัญ กระทำอยู่ โดยเฉพาะที่ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นอกเห็นใจในความเป็นอันหนึ่งอันเดียว ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เท่าที่ไปติดต่อกับหรือรู้เห็นมา เช่น รัฐบาลต้องการม้า ๆ ก็ได้ ต้องการห่อข้าว พวกเราก็เอาให้ เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลก็มาออกพระราชกำหนดเพิ่มโทษ ในอัตราอย่างสูงในเวลาซึ่งราษฎรและรัฐบาลกำลังร่วมมือร่วมใจกันในเหตุการณ์เช่นนี้ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเหตุฉุกเฉินและเหตุการณ์ที่ท่านรัฐมนตรีอ้างเช่นนี้ยังไม่สู้เป็นแบบอย่างในการที่จะออกพระราชกำหนดเช่นนี้ เพราะในเวลาออกไม่ออกถ้วน เพราะเราก็รู้อยู่แล้วว่าสภาฯ จะเปิดถ้าจำเป็นหรือมีเหตุที่จะแก้ไขก็แก้ไขได้ ในเวลาเปิดประชุมสภาฯ ซึ่งมาอ้างเหตุฉุกเฉินที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวเช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชกำหนดเช่นนี้ไม่สมควรจะออก เมื่อพระราชกำหนดเช่นนี้ไม่สมควรจะออกในเวลาเพียง ๒-๓ เดือนถ้าสภาฯ จะปล่อยพระราชกำหนดเช่นนี้

ต่อไปก็จะเป็นแบบอย่าง หรือตัวอย่าง ซึ่งจะได้ใน ทุกกรณีว่า อะไร สำคัญ หรือไม่สำคัญ จำเป็นและไม่จำเป็น เมื่อ เป็น เช่น นี้ แล้ว ข้าพเจ้า ขอ ร้องเรียน ให้ รัฐบาลถอนพระราชกำหนดนี้ไป และ เสนอมาในสมัยประชุมสามัญดีกว่า จะเป็น หลักฐานมั่นคงว่า รัฐธรรมนูญของเรา ได้ถูก พินิจพิเคราะห์ หรือ ใช้ ด้วย ความ ระมัดระวัง ไม่ใช่ว่าอ้างว่ามีเหตุฉุกเฉิน ซึ่งไม่จำเป็นจริง ๆ ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลได้ อ้างว่ามีเหตุฉุกเฉิน ในกรณีพิพาทเช่น นี้จะต้องให้คนเกรงกลัว ในระยะเวลา ๒-๓ เดือนยังไม่ปรากฏว่าผู้กระทำความ ผิดกฎหมายอาญา ทำความผิดสำคัญ ๆ แก่ ชาติหรือกองเงินหลวงเกิดขึ้นเลย เพราะ ฉะนั้นที่รัฐบาลเกรงไปนั้น รัฐบาลจะไว้ ใจคนของรัฐบาลน้อยไปหน่อย เป็น เรื่องที่ผู้รับราชการ ด้วยความดี ความ มั่น คงแล้วจะได้รับความเสียหายไม่น้อย ที่มา ออกกฎหมายนี้ มา ชูให้กลัวอีกสัก หน่อย กลัวเท่านี้ยังไม่พอ ขอ ให้กลัวอีกสัก หน่อยเถอะ เช่นนี้ผู้รับราชการก็จะเห็น ว่าฉันไม่โกงก็จะชู้ให้ฉัน กลัวเช่นนี้ เห็น ว่าควรระงับไว้ ออกในสมัยสามัญดีกว่า

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ตร.น.
(รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง ยุติธรรม :)

ข้าพเจ้าชี้แจงแล้วว่า เหตุฉุกเฉิน ย่อมแล้ว แต่การพิจารณา คนหนึ่ง อาจเห็นว่าไม่เป็นการฉุกเฉิน แต่อีก คนหนึ่งอาจจะเห็นว่าเป็นการฉุกเฉินก็ได้ รัฐบาลเห็นว่าในกรณีพิพาท ระหว่างประเทศเช่นนี้ การเงินก็จำเป็นจะต้องควบคุมกันอย่างเข้มงวดและเข้าใจว่าคงจะไม่มีใครอยากที่จะร่วมมือกับ ผู้ทุจริตในการ โกงเงินของรัฐบาลและของราษฎร ซึ่ง เก็บมาเป็นภาษีอากรนี้เป็นประการที่สอง ที่รัฐบาลเสนอ พระราช บัญญัตินี้เข้ามาสู่ สภาฯ รัฐบาลก็มีความเสียใจว่าไม่มีเหตุ ผลที่จะ กระทำได้ในการ ที่จะให้ รัฐบาล ถอนพระราชบัญญัตินี้คืนไป และถ้าแม้ ว่าถอนไปแล้ว เสนอมาใหม่สภาฯ ก็ผ่าน ให้ออกไปได้ ผลก็ไม่มีอะไร ก็กิจการ ซึ่งได้ดำเนินไปในระหว่างที่ประกาศพระ ราชกำหนดก็ย่อมจะเป็นการ เสียเปล่าไป เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลก็เห็นว่า เหตุผลที่ ได้แถลงมานี้ก็คือในเรื่องที่ ความว่า เป็น การฉุกเฉินหรือไม่ และรัฐบาลเห็นว่าเป็นการฉุกเฉิน เพราะว่ามีกรณีพิพาท เกิดขึ้น และการเงินจำเป็นจะต้องควบคุม จึงได้เสนอขึ้นมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือ
ขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป
ส่งกรมการสาธารณสุขหรือวิสามัญ

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลเสนอให้ส่งกรมการสาธารณสุข
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ส่งกรม
การสาธารณสุขชุดที่ ๓ แปรญัตติภายในวันนี้

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลเสนอให้แปรญัตติภายใน

๕ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ใน
วาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราช-
บัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเขตหวง-
ห้ามคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๔
ของรัฐบาล

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม

(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด-
ไทย) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช-
บัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเขตหวงห้าม
คนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดย
มีหลักการเพื่อที่จะขออนุมัติเป็นพระราช
บัญญัติต่อไป การที่รัฐบาลได้ออกเป็น
พระราชกำหนดกำหนดเขตหวงห้ามคน
ต่างด้าวนั้น ก็เพื่อความมั่นคงและความ
สงบแห่งสถานการณ์ และได้ดำเนินการ
ไปในกรณีที่เห็นว่าประเทศมีภาวะโดย
ทั่วไปในทางการเมืองระหว่างนี้ อยู่ใน
ในขณะที่ถูกเงินและไม่สามารถที่จะรอ
ให้ทันสมัยประชุมได้ และเนื่องในการ
นี้รัฐบาลก็ได้ดำเนินการ ออกพระราช
กำหนดไปแล้วและได้ออกพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตหวงห้ามไปแล้ว เฉพาะ
ท้องที่ซึ่งเห็นว่ามีความจำเป็นเป็นพิเศษ
เช่นจังหวัดปราจีนบุรี ลพบุรีและบริเวณ

สตีบ รัฐบาลหวังว่าท่านสมาชิกจะได้พิจารณาหลักการไว้พิจารณาด้วย

ดร. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติ อนุมัติ พระราชกำหนดเขตหวงห้ามคนต่างด้าว โดยเฉพาะจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งมีส่วนที่จะต้องรับทางนี้ด้วย ข้าพเจ้าขอรับรองว่าสมรรถภาพทางใจของคนไทยในจังหวัดนี้รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง แต่โดยมากราษฎรรู้สึกกันว่าในบางกรณียังข้องใจอยู่ว่าคนต่างด้าวเหล่านี้ยังมีอาชีพที่สำคัญ อยู่และฐานะของคนไทยยังยาก จน อยู่เกรง ว่าคนไทยในระยะแรกจะลำบากในการขนส่งเกี่ยวกับการค้าข้าว จึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมีนโยบายจะช่วยอาชีพของคนไทยในเมื่อคนต่างด้าวไปแล้ว

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ก่อนที่จะได้ออกพระราชกำหนดเขตหวงห้ามคนต่างด้าว ไป ในจังหวัดปราจีนบุรีนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้เรียกข้าหลวงประจำจังหวัดปราจีนบุรี มาพิจารณา โดยได้รู้สึกถึงความเดือดร้อนของราษฎรในเรื่องการติดต่อค้าขายกับคนต่างด้าว ในเมื่อคนต่างด้าวได้

ออกไปเสียโดยสิ้นเชิงเช่นนี้ การสัมพันธ์กับราษฎรในระยะแรกก็อาจ จะชุลกชลักอยู่บ้าง ข้าหลวงประจำจังหวัดได้ชี้แจงกับราษฎรแล้ว เกี่ยวกับสภาพของราษฎรที่อาศัยชาวต่างด้าวเป็นนายทุนอยู่ ว่า จะกระทำได้อย่างไรบ้าง ปัญหาเรื่องการขนส่งสินค้าและอาชีพอื่น ๆ ซึ่งมีข้าราชการบำนาญสมควรที่จะช่วยเหลืออย่างไร เรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้คำนึงอยู่แล้ว และได้ส่งการไปยังจังหวัด หวังว่าจะไม่เป็น ที่เดือดร้อนอย่างไรนัก

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนดเขตหวงห้ามคนต่างด้าวพุทธศักราช ๒๔๘๔ นั้น และท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่าการ กำหนดเขตหวงห้ามนี้ได้กำหนดเขตไปแล้วสามแห่งด้วยกัน กล่าวคือ ๑. จังหวัดปราจีนบุรี ๒. จังหวัดลพบุรี และ ๓. กิ่งอำเภอสตีบ ที่นี้ข้อข้องใจของข้าพเจ้าบางประการ คือว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ จะคุ้มครองไปถึงจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งอาจจะทำอีกด้วยหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัด พระนคร ได้มีสถานที่ต่าง ๆ ของทางราชการที่สำคัญ

อยู่ไม่น้อยเหมือนกัน และในพระนคร
นี้หาได้มีกำหนดเขตหวงห้ามที่กล่าวไว้
ในพระราชกำหนดนี้ไม่ เพราะฉะนั้นจึง
ใคร่จะทราบต่อไปว่าพระราชบัญญัติ
เมื่อได้ออกไปแล้ว จะได้ประกาศใช้ต่อ
ไปทั่วพระราชอาณาจักร หรือว่าเฉพาะ
แต่จังหวัดและตำบลที่ได้กล่าวไว้แล้ว
เมื่อกัน

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม
(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด-
ไทย) : การที่จะประกาศพระราชกฤษฎีกา
อย่างไรต่อไปนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องพิจารณา
ถึงภายในเงื่อนไขของพระราชกำหนด
ฉบับนี้ คือเพื่อความมั่นคงและความสงบ
เรียบร้อยแห่งสาธารณชนซึ่งในการนี้ ก็
จะต้องพิจารณากันเป็นท้องที่ ๆ ไป และ
จะสมควรเพียงไรนั้น รัฐบาลจะคูณผลใน
ครั้งก่อน ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ต่อ
ไปก็จะได้พยายามพิจารณาโดยรอบคอบ
นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรี-
ธรรมราช) : พระราชกำหนดเขตหวง
ห้ามคนต่างค้ำซึ่งรัฐบาลเสนอมานี้เพื่อจะ
ประกาศใช้เป็นกฎหมายตามวิถีทางแห่ง
รัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้า
ยังมีความสงสัยในมาตรา ๖ ซึ่งให้อำนาจ

ทำนรัฐมนตรีรักษากฎหมายฉบับนี้ ซึ่ง
มีความปรากฏชัดว่า ในกรณีพิเศษเฉพาะ
เรื่อง รัฐมนตรีจะอนุญาตให้คนต่าง-
ค้ำเข้าไปพักอาศัย หรือมีถิ่นที่อยู่ในเขต
หวงห้ามภายในเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้
ข้าพเจ้าถือว่ากฎหมายนี้ให้อำนาจรัฐมน-
ตรีย่อยเบอร์ดั้งเดิม ดังนั้นท่านรัฐมน-
ตรียุคที่จะอนุญาตนั้นรับรองได้หรือไม่ว่า
จะไม่มีทางอะไร ๆ ที่จะให้อำนาจแก่บุคคล
ต่างค้ำเข้าไปอาศัยหรือพักชั่วคราว
รับรองและรับประกันไม่เฉพาะในบังคับ
และไม่เฉพาะที่ท่านครองตำแหน่งรัฐ-
บาลนี้ อยากให้รับรองตลอดไปหมด
เมื่อท่านรักษาการเรื่องนี้ว่าจะให้คนชนิด
ไหน หรือมีอำนาจอะไรแอบแฝง
อยู่ด้วย นี่เป็นเรื่องสำคัญที่สุดเพราะว่า
อาจจะมีบุคคลบางหมู่บางเหล่า ไปพลิก
แปลงนโยบายของรัฐบาลผู้มีอำนาจรักษา
การได้รับอำนาจจากรัฐมนตรีผู้รักษา
กฎหมายฉบับนี้ แล้วจะเป็นภัยแก่ชาติ
ซ้อนท่านได้ค้ำนึ่งหรือเปล่า การที่ข้าพ-
เจ้าถามเช่นนั้น เพราะต้องการจะปฏิบัติ
ให้รัฐมนตรีทุกคนเป็นผู้นำที่แท้จริง

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม
(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด

ไทย): ที่รัฐบาลกระทำเช่นนี้ก็โดยอาศัยตามพระราชบัญญัติ คนเข้าเมืองนั่นเอง ข้าพเจ้าเข้าใจว่ารัฐมนตรีทุกคนคงมีความรักประเทศไทยยิ่งกว่าสิ่งใดๆ หมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พ.ต. หลวงเชวงศกตสงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ส่งกรรมการสามัญ.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลเสนอให้ส่งกรรมการสามัญ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ แปรญัตติภายในกี่วัน

พ.ต. หลวงเชวงศกตสงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : แปรญัตติภายใน ๕ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ส่งกรรมการสามัญชุดที่ ๒ แปรญัตติภายใน ๕ วัน ในวาระต่อไปขอให้กำหนดวันและเวลาประชุม

พล. ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน คือวันพฤหัสบดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน ท่านนายกฯ เสนอว่าจะประชุมวันพฤหัสบดี และก็แล้วแต่ความสะดวกของท่านสมาชิกส่วนมาก

นายพุดมเทศ กาญจนเสริม (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้ามีความข้องใจคือ ประการที่หนึ่งในการประชุมวิสามัญครั้งนี้ อยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า เรา ก็จนจะถึงสมัยประชุมสามัญ ซึ่งจะเปิดวันชาติวันที่ ๒๔ เพราะฉะนั้นการประชุมวิสามัญนี้จะประชุมชั่วคราวหรือจะ

ประชุม รวดเดียว ตลอด ไป โดย ไม่เรียก
ประชุมสามัญ

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม(นาย
กรัฐมนตรี) : ความจริงที่เรียกประชุม
วิสามัญ รัฐบาลไม่อยากจะรบกวนท่าน
สมาชิก คือในคราวแรกคิดจะรอตถึงสมัย
ประชุมสามัญวันที่ ๒๔ แต่ทว่าเนื่องมา
จากในข้อกำหนดในเรื่องแลกเปลี่ยนสัต-
ยาบันกันนั้น จะต้องทำภายหลังที่ได้ลง
นามกันเป็นเวลา ๒ เดือน เพราะฉะนั้น
เราลงนามวันที่ ๔ พฤษภาคม เพราะ
ฉะนั้นจะไปสิ้นสุดลงประมาณวันที่ ๔
กรกฎาคม และจะต้องไปแลกเปลี่ยน
สัตยาบันกันที่โตเกียวอีกด้วย เพราะ
ฉะนั้นจะต้องให้โอกาสที่จะส่งสัตยาบัน
สารไปที่โตเกียวตามกำหนด จึงได้เรียก
ประชุมวิสามัญในคราวนี้ และการเรียก
ประชุมคราวนี้ก็ จะ พิจารณา เฉพาะ เรื่อง
อนุสัญญาและพระ ราช กำหนด ที่เสนอ
เท่านั้น แล้วก็จะปิดประชุมและจะได้เรียก

ประชุมในวันที่ ๒๔ เป็น สมัย ประชุม
สามัญประจำปีต่อไป.

นายโมรา ณ ถลาง (พังกา) :
ถ้าเช่นนั้นญัตติบางอันที่เรารับไปแล้วว่า
ให้แปรญัตติภายใน ๕ วันเพื่อให้เสร็จเสีย
ในคราวเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่ากำหนดวัน
ประชุมเป็นวันเสาร์ไปคราวเดียวจะดีกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่มีผู้รับรองวัน พุธ หักสับคืออีกวันเดียว
และวัน พุธ หักสับ หน้า ซึ่ง ไม่ใช่ วัน
พุธ หักสับนี้ วันพุธ หักสับ หน้า ที่ ๑๕ เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมอนุมติ เวลาเท่าไร

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม
(นายกรัฐมนตรี) : ขอเวลาตั้งแต่
๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านนายก ฯ ขอให้ประชุมเวลาตั้งแต่
๑๔.๐๐ นาฬิกาตรง เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
อนุมติ หหมดเวลาเลิกประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เสกถ เจตสมมา	ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร	ผู้ตรวจงาน
อนุสรกรณ์	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	..
ปรีกษ์ แก้วปลั่ง	ดิน จุฑารพ	..
นายกวอดหุ้มแพร	สุภร ศรีสุชาติ	..
ธวัช	สุรินทร์ ลิพลากร	..
ผล แสนสระคี	เล็ก จารุณี	..
เนตร เตียง	สุพันธ์ จิตรกติก	..

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐/๗/๘๔

ทองเปลว ชลภูมิ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป. วิเชียร ณ สงขลา

ประธานสภาแทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร